

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu

Referado 5

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Ljiljana Poljanić**, OIB **73648398828**, dana **03.09.2019.** u **07:51:15** sati u svojstvu **Stečajni upravitelj** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Splitu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	St-643/2011
Primjedba	-

Podnesak

Vrsta	Podnesak
Podnositelj	LJILJANA POLJANIĆ - Stečajni upravitelj
Broj stranica	1
Naziv datoteke sa sadržajem	5.St-643-2011 Podnesak od 03.09.2019..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	100,1 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	c6c3347b71bfc48294ae11505f16ce9b1659cd16b9eca3409b1e2e498673ed62

Prilog s rednim brojem 1

Opis	prilog 1. Revizija DAB
Broj stranica	13
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Revizija Muera - DAB P 943-12014.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	510,8 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	745cae8540717d0c4328aa5863afdaada2dd760005020b8206bd865c3a9b89e6

Prilog s rednim brojem 3

Opis	prilog 3. DAB prijedlog za odgodu naplate
Broj stranica	43
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Mupera -DAB-OGS Zg Prijed. odg.ovrh. od 23.07.2019.- zaprim 22.08.2019..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	2,0 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	f806b9e103811b6f41a059d1c1ba8680916db815d279b17bbf 10b5553ec1f2ba

Prilog s rednim brojem 2

Opis	prilog 2. Odgovor na reviziju DAB
Broj stranica	5
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Odgovor na reviziju MUPERA-DAB P 943-12 02.08.19..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	349,0 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	acbb56ab07cfe31f83b1acae95af7466e646af2e1c2ae3814f06 d91cd88fcead

Prilog s rednim brojem 4

Opis	prilog 4. Odgovor na prijedlog za odgodu naplate
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Mupera-DAB-OGS Zg Odg.prijed.odg.ovr.-2634_2019- 29.05.2019..doc
Veličina datoteke sa sadržajem	53,5 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	946d67b7c104b9eed37b28db5c1d67ce803bb26dc729f0700a 36ea6f8a7180c2

1180/239

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Splitu
Poslovni broj: 5.St-643/11
Dužnik: «MUPERA » d.o.o., u stečaju, Solin
OIB: 16903436447
Stečajna upraviteljica:
Ljiljana Poljanić, dipl.oec.
Vinkovačka 25, Split

Stečajnoj sutkinji:
gdi. Zrinki Ćosić

Podnesak: Revizija DAB na Rješenje VTS br. 12 PŽ-8500/2016 od 15.05.2019. i
odgovor na reviziju, Prijedlog DAB za odgodu naplate i odgovor na prijedlog

U privitku dostavljam Reviziju DAB podnesenu na II stupanjsko Rješenje VTS br. 12
PŽ-8500/2016 od 15.05.2019 god. i odgovor stečajnog dužnika na podnesenu reviziju.

Po pravomoćnoj presudi stečajni dužnik je podnio FINA Split zahtjev za izravnu
naplatu.

U propisanom roku od 60 dana, DAB je na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu
podnio prijedlog za odgodu provedbe naplate do završetka postupka revizije.

Stečajni dužnik je podnio odgovor na navedeni prijedlog.

Privitak:

- prilog 1: DAB revizija 13 str.
- prilog 2: Odgovor na reviziju 5 str.
- prilog 3: DAB prijedlog za odgodu naplate 43 str.
- prilog 4: Odgovor na prijedlog odgode 4 str.

S poštovanjem,

Stečajna upraviteljica:

Ljiljana Poljanić, dipl.oec.

**LJILJANA
POLJANIĆ** Digitally signed by
LJILJANA POLJANIĆ
Date: 2019.09.03
07:42:30 +02'00'

29.07.2019

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-943/12-50

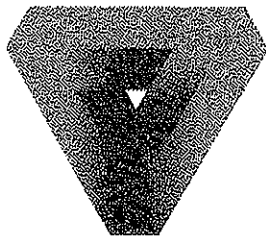
ODVJETNIK JADRANKA MEŠTROVIĆ-KOLOGRANIĆ
Zagreb

U privitku ovog dopisa dostavljamo vam reviziju tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1/II, OIB: 94819327944, zaprimljenu kod ovog suda 8. srpnja 2019. izjavljenu protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Zagreb pod posl. br. 12 Pž-8500/2016 od 15. svibnja 2019. u pravnoj stvari tužitelja MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, zastupanu po stečajnoj upraviteljici Ljiljani Poljanić iz Splita, a ova po punomoćnici Jadranki Meštrović Kologranić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1/II, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijave tražbine, te se pozivate da u roku od 15 dana možete podnijeti odgovor na istu.

U Splitu, 15. srpnja 2019.

SUDAC
IVANA MADUNIĆ
Za toč. otp. ovl. služb.:

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
State Agency for Deposit Insurance and Bank Resolution

Jurišićeva 1/II, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 (1) 48 13 222, Fax: +385 (1) 48 19 107
E-mail: dab@dab.hr, Web: www.dab.hr

Ur.broj:I-762/19

Klasa: 21-02-E-80-16

U Zagrebu, 28.06.2019.g.

Trgovački sud u Splitu
S P L I T
00 - 07 - 2019

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na posl.br. P-943/12

Tužitelj: **MUPERA d.o.o. u stečaju**, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447, koje zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić iz Splita, a nju punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu

Tuženik: **DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA**, Zagreb, Jurišićeva 1/II, OIB: 94819327944

Tuženik je dana 03.06.2019.g. primio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od dana 15.05.2019. godine, pa se sukladno članku 382. st.1. ZPP-a protiv iste podnosi

REVIZIJA

- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava

I Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom, posl. br. PŽ-8500/16, u točki I izreke potvrdio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. u dijelu točke I i dijelu točke II njezine izreke kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev.

Ujedno je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki II presude, posl. br. PŽ-8500/16, preinačio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. gornji, u dijelu točke II i u točki V izreke presude te je utvrdio osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 33.693.710,75 kn i naložio tuženiku da isplati tužitelju troškove postupka u iznosu od 790.695,87 kn.

U otvorenom zakonskom roku, protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od 15.05.2019. godine, a sukladno odredbama čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), tužitelj podnosi reviziju zbog razloga određenih odredbama članka 385. st. 1. i 2. ZPP-a i to zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. toč.11. ZPP-a
- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.1. ZPP-a koja je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom
- pogrešne primjene materijalnog prava

II Predmet ovog parničnog spora čini tužiteljevo osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 107.514.202,50 kn zbog nastupa zastare cjelokupne tražbine, iako je tražbina utemeljena na ovršnoj ispravi, ali da je protekao desetogodišnji rok zastare sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

Predmetna tražbina odnosila se na potraživanja iz Ugovora o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom broj 001/337, Ugovora o davanju garancije 786/97 i Ugovora o davanju garancije 314-273.

Prvostupanjski sud usvojio je djelomično tužbeni zahtjev i to u odnosu na tražbinu po Ugovoru o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom br. 001/337 obzirom ista nije bila osigurana založnim pravom na nekretninama te tuženik nije prije podnošenja prijave u stečaju pokušao u pogledu iste prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo pred sudom ili drugim nadležnim tijelom pa je tražbina pala u zastaru.

Nadalje, prvostupanjski sud je usvojio tužbeni zahtjev u odnosu na tražbinu na osnovu kamata po Ugovoru o davanju garancije 786/97 iz razloga što, iako je tražbina osigurana založnim pravom na nekretninama, na temelju stanja u spisu nije mogao izvesti zaključak da je u pogledu tog dijela tražbine došlo do prekida zastare.

U odnosu pak, na tražbinu po Ugovoru o davanju garancije 314-273, prvostupanjski sud odbio je tužbeni zahtjev, jer je tražbina osigurana založnim pravom na nekretninama te je u pogledu navedene tražbine podnošenjem akceptnih naloga na naplatu, došlo do prekida zastare pa je tuženik imao pravo ostvariti tražbinu kako u pogledu glavnice tako i u pogledu kamata.

U odnosu na tužbene zahtjeve za brisanjem upisa zalogu te brisanje upisa plombi, prvostupanjski sud je odbio (točka III) odnosno odbacio (točka IV) tužbeni zahtjev.

Na predmetnu presudu u dijelu točke I i točke II izreke tuženik se žalio smatrajući da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer je u odnosu na predmetna potraživanja došlo do prekida zastare, kako nespornim podnošenjem akceptnih naloga prednika tuženika radi naplate potraživanja, tako i samim tužiteljevim priznanjem od dana 19.04.2006. g. kao i njegovim cjelokupnim kasnijim postupanjem.

Naime, prvostupanjski sud je zauzeo stav da se dopis tužitelja od dana 19.04.2006.g. ne može smatrati priznanjem duga u smislu čl. 387. Zakona o obveznim odnosima kojim bi zastara predmetne tražbine bila prekinuta jer priznanje nije jasno, određeno i bezuvjetno.

III Predmetnom presudom posl.br. PŽ-8500/16 od dana 15.05.2019.g. Visoki trgovački sud je preinačio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. uz obrazloženje da podnošenje akceptnih naloga na naplatu, kao sredstava za osiguranje plaćanja, ne prekida zastarijevanje, a kako to pogrešno shvaća prvostupanjski sud.

Naime, Visoki trgovački sud je stava da se odredba čl. 388. Zakona o obveznim odnosima, koja predviđa prekid zastare podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja, ne može primijeniti na podnošenje akceptnih naloga na naplatu.

Tuženik smatra ovakav stav Visokog trgovačkog suda pogrešnim obzirom upravo podnošenjem akceptnog naloga, kao svake druge vjerovnikove radnje, protiv tužitelja, kao dužnika, Zavodu za platni promet / Financijskog instituciji kao nadležnom tijelu, tuženik, kao vjerovnik, poduzima radnju radi ostvarivanja potraživanja, a čime su u potpunosti ispunjene odredbe čl. 388. Zakona o obveznim odnosima i prekinuta zastara.

U prilog navedenom govori i sudska praksa iskazana u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-4514/04 od dana 21.03.2006.g. koje navodi da je „*tužitelj podnošenjem akceptnih naloga Zavodu za platni promet prije nastupa zastare poduzeo radnju protiv dužnika radi ostvarenja svog potraživanja, time je u smislu odredbe članka 388. Zakona o obveznim odnosima prekinuo zastarijevanje svog potraživanja.*“

Tuženik ističe da o ovoj odlučnoj činjenici drugostupanjski sud samo navodi da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda da se podnošenjem na naplatu sredstava za osiguranje plaćanja zastarijevanje prekida te da je prvostupanjski sud trebao riješiti pitanje trenutka ponovnog početka tijeka zastarijevanja.

Ovakvo obrazloženje drugostupanjskog suda u potpunosti je kontradiktorno odredbi čl. 388. Zakona o obveznim odnosima i ranije iznesenim stavovima istoga suda budući je tuženik bio ovlašten koristiti akceptne naloge za slučaj naplate dospjelog potraživanja, što evidentno predstavlja radnju vjerovnika radi ostvarenja potraživanja kojeg dužnik dobrovoljno nije podmirio i time ostvaruje i smisao spomenute odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Pri tom se ističe da odredbom čl. 388. Zakona o obveznim odnosima nisu taksativno navedena nadležna tijela pred kojima vjerovnik poduzimanjem radnje radi ostvarivanja svojega potraživanja prema dužniku prekida zastaru.

Pored toga, temeljem odredbi članka 375. ZPP-a, drugostupanjski je sud obavezan u obrazloženju presude, ocijeniti žalbene navode iz žalbe na prvostupanjsku presudu koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Stoga je prvenstveno potrebno upozoriti da drugostupanjski sud u pobijanoj odluci nije ocijenio sve razloge žalbe tužitelja a nije dao razloge zbog kojih je to propustio učiniti, odnosno zbog čega dio žalbenih navoda tužitelja nije od odlučnog značenja za pravilno i zakonito donošenje presude u ovom parničnom predmetu.

Time je počinio povredu iz odredaba stavka 1. članka 354. ZPP-a koja je bila od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

IV Tako je tuženik svojom žalbom pobijao prvostupanjsku presudu u dijelu obrazloženja koje navodi da se tužiteljev dopis od dana 19.04.2006.g. nema smatrati priznanjem duga u smislu čl. 387. Zakona o obveznim odnosima kojim se propisuje da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a da se priznanje duga može učiniti ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način kao što je davanje otpлата, plaćanje kamata, davanja osiguranja i slično, a što ima biti nedvojbeno očitovanje dužnikove volje da se dug zaista prizna.

U odnosu na ove žalbene navode drugostupanjski sud nije se uopće očitovao te u tom dijelu presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, niti su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Tuženik smatra da je sud propustio sagledati ukupnost odnosa stranaka u ovom postupku, a iste su odlučne za utvrđenje prekida zastare predmetnog potraživanja.

Tako je analizom dopisa tužitelja od dana 19.04.2006.g. razvidno da ne postoji dvojba oko sadržaja tužiteljeve - dužnikove svijesti i da sadržaj izjava u dopisu podrazumijevaju da tužitelj zna za postojanje duga prema tuženiku.

Dakle, tužiteljevo očitovanje volje nije ni na koji način dvojbeno već je čak štoviše upereno na način rješavanja predmetnog dugovanja, te pri tom tužitelj ne stavlja apsolutno niti jedan prigovor koji bi dovodio u dvojbu egzistiranje predmetne tražbine tuženika.

Dakle, tuženik smatra da, dok god se na osnovi priznanja može s visokim stupnjem sigurnosti odrediti koji je dug dužnik imao na umu, ne postoji razlog tražiti dodatne pretpostavke.

Tako tužitelj u svojem dopisu navodi da su „podneseni akceptni nalozi na našem žiro računu... za naplatu Vašeg potraživanja putem OTP banke, a preuzeli od Dubrovačke banke d.d. na slijedeće iznose:.... Molimo odgodite blokadu žiro računa u navedenim iznosima do 30.09.2006.g. do kojeg roka bi zajedno trebali pronaći konačno rješenje naplate Vašeg potraživanja od Mupere...”

Tuženik navodi sudsku praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja u obrazloženju presude posl. br. PŽ-7766/04 od dana 10.10.2007.g. navodi da „za pravnu valjanost pismenog priznanja nije potrebno primjerice navođenje točnog iznosa predmetnog potraživanja, već je dovoljno priznanje samog postojanja duga...” U tom predmetu sud je sagledavajući navode iz dopisa tuženika cijenio kao tuženikovo pisano priznanje duga sadržaj „...dolazio do poteškoća pogotovu po pitanju pravovremenog plaćanja, opravdavajući to općom nelikvidnošću, kako se trudio iznaći mogućnost plaćanja te kako je „nakon nekog vremena u potpunosti izmirio dugovanje prema tužitelju” pa obzirom na navedeno moli tužitelja da razmotri i preispita odluku o terećenju u smislu daljnje suradnje u kojoj će „moći popraviti neke od propuštenih stvari”.

Ujedno, sud je propustio cijeniti i ranije postupanje tužitelja u cilju načina podmirenja dugovanja prema tuženiku, konkretno dopis tužitelja od dana 08.04.2002.g. zajedno sa priležećom dokumentacijom u kojoj su vidljive i osnove i iznosi predmetne tražbine tuženika.

Tuženik smatra da je sud već i taj predmetni dopis imao također smatrati priznanjem duga.

Dakle, iz cjelokupnog postupanja tužitelja proizlazi tužiteljevo nedvojbeno priznanje duga.

Međutim sud je propustio potpuno i točno utvrditi činjenično stanje i na isto pravilno primijeniti materijalno pravo i donijeti zakonitu odluku.

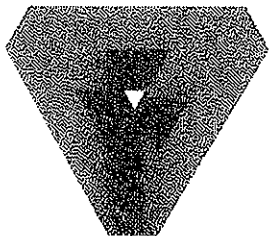
V Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da revizijski sud pobijanu drugostupanjsku presudu i rješenje ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, podredno da prihvati reviziju i preinači pobijanu presudu i rješenje.

Za tuženika:

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE
ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
Martina Rodić, dipl. iur.

PRILOG:

- originalni primjerak punomoći za izjavlivanje revizije za Martinu Rodić, dipl. iur.
- preslika svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu Martine Rodić

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
State Agency for Deposit Insurance and Bank Resolution

Jurišićeva 1/II, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 (1) 48 13 222, Fax: +385 (1) 48 19 107
E-mail: dab@dab.hr, Web: www.dab.hr

Ur.broj: I-761/2019
Klasa: 03-26-E-80-16
Zagreb, 1. srpnja 2019.

Sukladno odredbi čl. 15. Statuta Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje u tekstu: Agencija), Jurišićeva 1, Zagreb, OIB: 94819327944, Marija Hrebac, direktorica Agencije daje sljedeću

PUNOMOĆ

kojom opunomoćuje zaposlenicu Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Martinu Rodić, dipl. iur., sa položenim pravosudnim ispitom, da u ime i za račun Agencije izjavi reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske protiv pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od dana 15.05.2019.g., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. u predmetu tužitelja Mupera d.o.o. u stečaju protiv tuženika Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka

Marija Hrebac, direktorica

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Ispitna komisija za polaganje pravosudnog ispita

Klasa: UP/I-133-03/08-01/528

Urbroj: 614-03-02-01-08-8

Zagreb, 5. prosinca 2008.

Na temelju članka 18. stavak 3. Zakona o pripravnicima u pravosudnim organima i pravosudnom ispitu ("Narodne novine", broj 54/74, 29/78 i 13/90) izdaje se

SVJEDODŽBA

O POLOŽENOM PRAVOSUDNOM ISPITU

MARTINA RODIĆ

rođena 8. ožujka 1979. godine u Zagrebu, Republika Hrvatska, diplomirana pravnica iz Zagreba, položila je dana 5. prosinca 2008. godine pred Ispitnom komisijom za polaganje pravosudnog ispita pri Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske pravosudni ispit.

Ova svjedodžba je oslobođena od plaćanja upravne pristojbe na temelju članka 7. točke 14. Zakona o upravnim pristojbama.

TAJNIK
ISPITNE KOMISIJE

Gordana Leto
Gordana Leto

PREDSJEDNIK
ISPITNE KOMISIJE

mr. sc. Jadranko Jug
mr. sc. Jadranko Jug

Ja, Javni bilježnik **Ljiljana Herceg Miličević** iz Zagreba, Jurišićeva 1, potvrđujem da je ovo preslik izvorne isprave:

Svjedodžba o položenom pravosudnom ispitu izdana u Zagrebu, dana 05.12.2008. godine, Martini Rodić od Ministarstva pravosuđa, Ispitne komisije za polaganje pravosudnog ispita, Klasa: UP/I-133-03/08-01/528.

Isprava čiji se preslik ovjerava je ispisana mehaničkim ili kemijskim sredstvom, pisačim strojem i rukopisom. Ovjereni preslik se sastoji od 1 (jedne) stranice, a izdan je u 2 (dva) primjerka. Podnositelj isprave je Marija Iirebac, Karlovac, Brodarci 10, osobna iskaznica br. 104426485, izdana od PU Karlovačka. Izvorna isprava se nalazi kod stranke.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po Tar.br.11 st.1 ZJP naplaćena u iznosu od 10,00 kn. Biljezi naljepljeni i poništeni na ispravi koja ostaje u arhivi.

Javnobilježnička nagrada po čl.17 PPJT' zaračunata u iznosu od 60,00 kn. Zaračunat PDV u iznosu od 15,00 kn.

BROJ: OV-9118/14

U Zagrebu, 18.11.2014

JAVNI BILJEŽNIK
Ljiljana Herceg Miličević

za Javnog bilježnika
pristojnik

Ljiljana Herceg Miličević

Odluka:

PŽ 4514/04-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4514/04-3

Datum odluke: 21. 3. 2006 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Bariše Gašpara, kao predsjednika vijeća, te Vesne Buljan i Željka Oreškovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja OPĆA BOLNICA ŠIBENIK iz Šibenika, kojeg zastupa punomoćnik Dražen Dragović, odvjetnik u Zagrebu, Tratinska 68/1 protiv tuženika REVIJA modna konfekcija d.d. u stečaju iz Šibenika, Kralja Zvonimira 247, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Malčević, odvjetnik u Šibeniku, Stjepana Radića 20, radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Šibeniku broj IV P-580/02 od 27. studenoga 2003. godine ispravljene rješenjem istog broja od 16. lipnja 2004. godine, nakon vijećanja u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 21. ožujka 2006. godine

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Šibeniku broj IV P-580/02 od 27. studenoga 2003. godine ispravljena rješenjem istog broja od 16. lipnja 2004. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude sud prvog stupnja je usvojio tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio od suda deklarativnu pravnu zaštitu na način da utvrdi osnovanom tražbinu tužitelja prema tuženiku u iznosu od 14,857.140,16 kn. Tako je sud prvog stupnja presudio, jer je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tuženikov materijalno pravni prigovor zastare potraživanja neosnovan budući da su stranke sklopile Ugovor o asgnaciji dana 5. listopada 1998. godine, a naplata je pokušana predajom akceptnog naloga na Zavod za platni promet dana 12. svibnja 1999. godine čime je nastupio prekid zastarijevanja u smislu odredbe članka 388. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01).

Protiv prvostupanjske presude žalbu je izjavio tuženik osporavajući je iz svih žalbenih razloga. Žalitelj je tijekom cijelog postupka isticao prigovor zastare potraživanja budući da je Ugovor o asgnaciji potpisan i datiran s datumom 26. kolovoza 1996. godine, a na ove okolnosti iskazuje i svjedok Krnić Gojislav. Dakle, žalitelj drži da prvostupanjski sud kao dan sklapanja ugovora ne može uzeti dan ovjere istog kod javnog bilježnika koji

je samo potvrdio da je ugovor stvarno potpisan od osoba čiji je potpis na ugovoru. Ugovor je potpisan 26. kolovoza 1996. godine kada su stranke iskazale volju i namjeru za zaključenjem ugovora, te od tog dana ugovor proizvodi pravne učinke. Stoga je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je kao dan sklapanja ugovora uzeo datum ovjere potpisa. Žalitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da preinači pobijanu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja, podredno da se presuda ukine.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tuženika je osnovana, ali ne iz razloga na koje ukazuje žalitelj.

Ispitavši pobijanu presudu temeljem odredbe članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99 i 88/01) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka propisanu člankom 354. stavak 2. točka 13. Zakona o parničnom postupku.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj u tužbi navoio da je rješenjem prvostupanjskog suda St-7/01 od 14. lipnja 2001. godine tužitelju sukladno navodima stečajnog upravitelja osporena tražbina u iznosu od 14,857.140,16 kn, te je kao dokaz svog navoda tužitelj predložio uvid u spis St-7/01. Međutim, spisu ne prileži rješenje stečajnog vijeća kojim je tužitelj upućen u pamicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine, a niti je sud prvog stupnja prema podacima u spisu izvršio uvid u navedeno rješenje.

Zbog navedenog, neovisno o tome što je u ovom sporu nesporna činjenica da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio svoju tražbinu koju mu je stečajni upravitelj stečajnog dužnika (tuženika) osporio na ročištu održanom dana 14. lipnja 2001. godine, a što proizlazi iz preslike zapisnika s ispitnog ročišta (list 10-12. spisa), sud prvog stupnja je morao izvršiti uvid u stečajni spis i rješenje kojim je tužitelj upućen u pamicu radi utvrđenja

osnovanim prijavljenog potraživanja kako bi mogao ispitati je li tužitelj uopće stečajnim rješenjem upućen u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti tražbine, te pravovremenost same tužbe, kao i to je li tužbeni zahtjev uredan, tj. je li on podnesen sukladno odredbi članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona.

Naime, prema odredbi članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona («Narodne novine» broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) u parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na isplatnom ročištu.

Budući da spisu ne prileže prijava tužitelja u stečajnom postupku, a niti je sud prije zaključenja glavne rasprave izvršio uvid u tužiteljevu prijavu i rješenje stečajnog suca (članak 178. stavak 1. Stečajnog zakona), ne može se ispitati je li tužitelj u stečajnom postupku uopće upućen u parnicu radi utvrđenja osnovanim tražbine osporene od strane stečajnog upravitelja tuženika, te po kojoj osnovi i u kojem isplatnom redu, a što je tužitelj tvrdio u tužbi (list 1. spisa). Stoga je sud prvog stupnja pobijanom presudom počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka propisanu člankom 354. stavak 2. točka 13. Zakona o parničnom postupku.

Nadalje, iako je tužitelj u tužbi naveo da je stečajni upravitelj tuženika u cijelosti osporio tražbinu tužitelja u iznosu od 14,857.140,16 kn, koja tražbina je tražbina viših isplatnih redova, drugi opći isplatni red, tužitelj nije tužbeni zahtjev postavio na način da u njemu traži od suda da utvrdi postojanje tražbine u tom isplatnom redu, a niti je u tužbenom zahtjevu naveo osnovu svog potraživanja. Zbog navedenog tužbeni zahtjev tužitelja nije u skladu s odredbom članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona, pa sud prvog stupnja nije mogao postupati po tom tužbenom zahtjevu, tj. ispitivati osnovanost tužiteljevog potraživanja, već je sukladno odredbi članka 109. stavak 1. Zakona o parničnom postupku trebao pozvati tužitelja da uredi tužbu na način da u tužbenom zahtjevu navede isplatni red i osnovu tražbine, a sukladno odredbi članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona.

U odnosu na žalbene navode tuženika kojima navodi da je nastupila zastara tužiteljeva potraživanja budući da je Ugovor o asignaciji potpisan i datiran s datumom 26. kolovoza 1996. godine, a ne onda kada je isti ovrčen od strane javnog bilježnika, ovaj sud te navode smatra neosnovanim. Naime, prema ocjeni ovoga suda za ispitivanje nastupanja zastare tužiteljeva potraživanja irelevantno je da li je Ugovor o asignaciji sklopljen 26. kolovoza 1996. godine kako to tvrdi žalitelj, ili 15. listopada 1998. godine kada su potpisnici tog ugovora pred javnim bilježnikom priznali potpise na tom ugovoru što smatra prvostupanjski sud.

Naime, ločno je da prema odredbi članka 1024. Zakona o obveznim odnosima pravaoca upute (tužitelja) da zahtijeva

ispunjenje od upućenika (tuženika) zastarijeva za godinu dana. Međutim, iz dopisa tuženika od 7. srpnja 1997. godine, a kojeg je tužitelj zaprimio tek dana 14. svibnja 1998. godine što je vidljivo iz prijemnog štambila tužitelja (list 23. spisa) proizlazi da je tuženik temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2763 od 26. prosinca 1990. godine i Ugovora o asignaciji dao izjavu kojom je dozvolio tužitelju da upiše založno pravo na određenim nekretnostima čime je priznao postojanje svog duga prema tužitelju.

Odredbom članka 387. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da se zastarijevanje prekida kad dužnik prizna dug, a prema stavku 2. istoga članka priznanje duga može se učiniti ne samo izjavom danom vjerovniku, nego i na posredan način, kao što je davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja.

Prema tome, obzirom da je tuženik svojim dopisom kojeg je tužitelj zaprimio dana 14. svibnja 1998. godine dozvolio upis hipoteke čime je u smislu odredbe članka 387. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima priznao postojanje duga prema tužitelju, tog datuma je nastupio prekid zastarijevanja. Stoga je u smislu odredbe članka 392. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima zastarijevanje prekinuto priznanjem tuženika počelo iznova teći, te bi zastara nastupila 14. svibnja 1999. godine. Međutim, obzirom da je tužitelj podnošenjem akceptiranih naloga Zavodu za platni promet prije nastupa zastare poduzeo radnju protiv dužnika radi ostvarenja svog potraživanja, time je u smislu odredbe članka 388. Zakona o obveznim odnosima prekinuo zastarijevanje svog potraživanja; tužitelj je isto učinio i predlaganjem Općinskom sudu u Šibeniku upisa hipoteke (list 22. spisa). Zbog navedenog, neovisno o samom datumu sklapanja ugovora o asignaciji, neosnovan je tuženikov materijalno pravni prigovor zastare tužiteljeva potraživanja.

Osim toga, prema mišljenju ovog suda čak i u slučaju da je tužiteljevo potraživanje zastarjelo, tuženik se davanjem zaloga (dozvole za upis hipoteke u korist tužitelja) odrekao zastare u smislu odredbe članka 366. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima.

Slijedom navedenog, pravilno je mišljenje prvostupanjskog suda da je tuženikov prigovor zastare neosnovan. Međutim, obzirom da je prvostupanjski sud počinio ranije navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka valjalo je temeljem odredbe članka 369. stavak 1. Zakona o parničnom postupku usvojiti žalbu tuženika, ukloniti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U nastavku postupka sud prvog stupnja će sukladno odredbi članka 109. stavak 1. Zakona o parničnom postupku pozvati tužitelja na ispravak tužbe sukladno odredbi članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona, a zatim će (u slučaju da tužitelj ispravi tužbu)

izvršiti uvid u stečajni spis SI-7/01 i ispitati pravovremenost i dopuštenost tužbe, kao i njenu urednost – da li tužitelj traži utvrđenje tražbine sukladno osnovi, iznosu i isplatnom redu kojeg je naznačio u prijavi odnosno na ispitnom ročištu. Temeljem tako provedenog postupka sud prvog stupnja će donijeti novu na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

Odluka:

PŽ 7766/04-3

Zbirni podatak

Broj odluke: PŽ 7766/04-3

Datum odluke: 10.10.2007 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sudu pojedincu Lidiji Tomijenović, u pravnoj stvari tužitelja AUTOPRIJEVOZ HORVAT, vlasnik Stjepan Horvat, Sesvele, Brestovečka 95, kojeg zastupa punomoćnica Gordana Knezović, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika INTERMILKO d.o.o., Zagreb, Međimurska 21, kojeg zastupa punomoćnik Branko Škarica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri u Zagrebu, radi isplate iznosa od 109.078,02 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XXXII P-3921/03 od 22. rujna 2004. godine, 10. listopada 2007. godine

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XXXII P-3921/03 od 22. rujna 2004. godine i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Ostavlja se da se o troškovima nastalim povodom žalbe odluči u konačnoj odluci.

Pobijanom presudom označenom u izreci Trgovački sud u Zagrebu odbio je tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 109.078,02 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 13. rujna 2002. godine do isplate (točka I. izreke), te obvezao tužitelja naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 11.664,80 kn.

Tako je prvostupajski sud odlučio s obzirom na to da je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je prijevoz izvršen u periodu od 3. siječnja 2000. godine do 28. lipnja 2001. godine te da ta činjenica između stranaka nije sporna. Tužiteljevo potraživanje s osnova obračuna kamata za zakašnjela plaćanja po tom ugovoru zastarjelo je nakon 28. prosinca 2002. godine sukladno odredbi čl. 32. Konvencije o ugovorima o međunarodnom prijevozu robe cestom, a da je tužitelj predmetnu tražbinu utužio 16. svibnja 2003. godine. U odnosu na prigovor tužitelja da je tuženik dopisom od 9. rujna 2002. godine priznao dug, sud zaključuje kako navedeni dopis ne predstavlja priznanje duga čime bi se utjecalo na tijek zastare. Odluku o trošku sud je temeljio na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 – dalje u tekstu ZPP).

Protiv pobijane presude žalbu je izjavio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi kako Konvencija o ugovorima o međunarodnom prijevozu robe cestom ne propisuje zastaru za plaćanje prevoznine, pa se u tom dijelu primjenjuje trogodišnji zastarni rok iz Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje u tekstu ZO). Ističe da je čl. 32. Konvencije predviđen trogodišnji zastarni rok za slučaj namjernog ili s tim izjednačenog nelspravnog postupka, a da se kašnjenje u plaćanju smatra namjernim postupanjem prema Zakonu o obveznim odnosima i sudskoj praksi. Nadalje, navodi da se tuženik dopisom od 9. rujna 2002. godine odrekao zastare sukladno odredbi čl. 366. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, podredno ukinuti.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i odredbe čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Predmet ovog spora je isplata iznosa od 109.078,02 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 13. rujna 2002. godine do isplate, po računu broj 272/SH (list 5. spisa) na ime zakonskih zateznih kamata obračunatih s osnova zakašnjelih plaćanja po računima za izvršeni prijevoz.

Tužitelj je predmetnu tražbinu utužio 16. svibnja 2003. godine.

Nesporno je da je tuženik platio glavnicu sa zakašnjenjem, a među

strankama je sporno je li nastupila zastara potraživanja s osnova obračunatih zakonskih zatezних kamata, odnosno je li tuženik dopisom od 9. rujna 2002. godine priznao zastarjelu obvezu s te osnove.

Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da se u konkretnom sporu primjenjuju odredbe Konvencije o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom CMR („Narodne novine“ broj 53/91), kojom je propisan rok zastare prava na pokretanje postupka u vezi s prijevozom od godinu dana, osim u slučaju namjernog postupanja ili grube nepažnje kada zastarni rok iznosi tri godine, a rok zastare za pokretanje postupka radi potraživanja naknade prijevoza (dakle i prevoznine) počinje teći po isteku roka od tri mjeseca od datuma zaključenja ugovora o isporuci, s time da se dan od kojeg rok za pokretanje postupka počinje teći (datum zaključenja ugovora) neće uračunavati u rok (čl. 32. Konvencije).

Dakle, za predmetni spor u pogledu roka zastare mjerodavna je Konvencija o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom, odnosno jednogodišnji rok, a ne kako pogrešno smatra tužitelj Zakon o obveznim odnosima. Međutim, u odnosu na ostala pravna pitanja vezana uz zastaru potraživanja koja nisu propisana Konvencijom primjenjuje se ZOO.

Sukladno odredbi čl. 366. st. 1. ZOO-a pismeno priznanje zastarjele obveze smatra se kao odricanje od zastare.

Priznanje zastarjele obveze može se učiniti na razne načine, za pravnu valjanost pismenog priznanja nije potrebno primjerice navođenje točnog iznosa predmetnog potraživanja, već je dovoljno priznanje samog postojanja duga, odnosno same pravne osnove dugovanja. Pravni učinak instituta pismenog priznanja zastarjele obveze ogleda se u tome da zastara počinje teći iznova.

Iako iz spisa ne proizlazi kada je sklopljen ugovor o prijevozu, iz (ovarnih) listova koji prileže spisu proizlazi da je tuženik preuzeo robu u razdoblju od 5. lipnja 2000. godine do 12. listopada 2000. godine. Dakle, ugovor o prijevozu je morao biti zaključen prije tih datuma.

Iz sadržaja navedenog dopisa tuženika od 9. rujna 2002. godine (list 21. spisa) proizlazi da tuženik navodi kako je «dolazilo do poteškoća pogotovo po pitanju pravovremenog plaćanja» opravdavajući navedeno «općom nelikvidnošću», kako se trudio iznaći mogućnosti plaćanja te kako je «nakon nekog vremena u potpunosti izmirio dugovanje prema tužitelju», pa obzirom na navedeno moli tužitelja da razmotri i preispita odluku o terećenju (uz utuženi račun broj 111/SI i račun broj 272/SI) u smislu daljnje suradnje u kojoj će «moći popraviti neke od propuštenih stvari».

Ocjena je ovog suda kako iz sadržaja navedenog dopisa tuženika,

utuženog tužitelju nakon što je nastupila zastara predmetnog potraživanja, proizlazi tuženikovo pismeno priznanje zastarjele obveze u smislu naprijed obrazloženog, čime je zastara počela teći iznova od tog dana, odnosno od 9. rujna 2002. godine. Kako je tužitelj utužio predmetnu tražbinu 16. svibnja 2003. godine, dakle prije nego što je zastara ponovno nastupila, to je prema ocjeni ovog vijeća prvostupanjski sud pogrešno ocijenio dopis tuženika od 9. rujna 2002. godine i time pogrešno primijenio materijalno pravo.

Međutim, pobijana se presuda ne može ispitati jer prvostupanjski sud zbog pogrešnog pravnog pristupa, da je tužiteljevo potraživanje zastarjelo, nije ispitao prigovor tuženika kojim osporava osnovu i visinu zahtjeva zbog pogrešnog obračuna kamata konformom, a ne proporcionalnom metodom. Iz obrazloženja odluke nije vidljivo na koji je način prvostupanjski sud ocijenio taj prigovor tuženika. Naime, na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 16. lipnja 2004. godine tuženik je osporio potraživanje kamata radi zastare i radi pogrešne metode obračuna kamata.

Pobijana je presuda zahvaćena i bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a jer je tužitelj označen na način da je najprije naveden naziv i oznaka obrta, a zatim ime i prezime obrtnika. Sud tijekom cijelog postupka pazi može li osoba koja se pojavljuje kao stranka biti stranka u postupku (čl. 82. ZPP), a stranka u postupku može biti svaka fizička i pravna osoba, odnosno pojedini oblici udruživanja sukladno odredbi čl. 77. st. 3. ZPP-a odnosno oni kojima je posebnim propisima dana mogućnost da budu stranke u postupku.

Stoga je valjalo pobijanu presudu ukinuti sukladno čl. 369. st. 1. ZPP-a i predmet vratiti istom prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će, uvažavajući prije navedeno, pozvati tužitelja da otkloni nedostatak u svojem nazivu, ocijeniti tuženikov prigovor u vezi s obračunom kamata, te putom donijeti novu na zakonu osnovanu odluku.

Oduka o troškovima donesena je sukladno čl. 166. st. 3. ZPP-a.

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
State Agency for Deposit Insurance and Bank Resolution

Jurišićeva 1/II, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 (1) 48 13 222, Fax: +385 (1) 48 19 107
E-mail: dab@dab.hr, Web: www.dab.hr

Ur.broj: I-837/19

Klasa: 20-53-E-80-16

U Zagrebu, 22.07.2019.g.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU	
5 PRIMLJENO	
neposr. poštom	23 -07- 2019
obično prepor.	
u _____	prim. _____
pristojba _____	pril. _____
	kn _____

OVRHOVODITELJ: MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb,
OIB: 16903436447

OVRŠENIK: DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I
SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 94819327944

PRIJEDLOG ZA ODGODU OVRHE

protiv izravne naplate IZ NA P-943/12

I Temeljem presude Trgovačkog suda u Splitu, od dana 23.11.2016.g., posl. br. P-943/12, potvrđene i preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-8500/16 od 15.05.2019.g. pokrenuta je izravna naplata protiv ovršenika radi naplate dosuđenih parničnih troškova u iznosu od 790.695,87 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i to pljenidbom, prijenosom svih ovršenikovih novčanih tražbina po svim ovršenikovim kunkskim i deviznim računima kod svih banaka kod kojih ovršenik ima račune.

Dokaz: preslik zahtjeva za izravnu naplatu, preslik presuda sudova

II Ovršenik predlaže odgodu ovrhe odnosno odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava iz slijedećih razloga:

Predmetnom postupku izravne naplate prethodilo je sudski postupak i donošenje presude Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. (kojom je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove), a djelomično potvrđene i djelomične preinačene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od 15.05.2018.g., a kojima je djelomično odbijen i djelomično prihvaćen tužbeni zahtjev za utvrđenjem osnovanim osporavanja prijavljene tražbine Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, ovdje ovršenika, a u odnosu na koje je uložena revizija Vrhovnom sudu Republike

Hrvatske, i to zbog revizijskih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, u obrazloženjima predmetnih presudama ostalo je sporno pitanje primjene odredbe čl. 388. Zakona o obveznim odnosima na podnošenje akceptnih naloga na naplatu i time prekid zastare vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja, te pitanje priznanja duga u smislu čl. 387. Zakona o obveznim odnosima.

Predmetne presude međusobno su u koliziji, oprečne sudskoj praksi vezano uz pravna pitanja u ovom postupku, te je stoga ovršenik mišljenja da je izvjestan uspjeh u revizijskom postupku.

Dokaz: preslik presuda posl. br. P-943/12 i posl. br. PŽ-8500/16, revizija ovršenika

III Pored činjenice da je u tijeku revizijski postupak, i to u parničnom postupku u kojem je, po mišljenju ovršenika, izvjestan uspjeh ovršenika u postupku, ovršenik smatra da je potpuno opravdano i osnovano odgoditi provedbu ovrhe do okončanja revizijskog postupka.

Naime, ovrhovoditelj je društvo u stečaju, te bi stoga u slučaju uspjeha u revizijskom postupku, mogućnost povrata ovršenog iznosa bila krajnje neizgledna.

U tom pravcu, dostavlja se Prijedlog Završne diobe, sazivanja Završnog ročišta vjerovnika, zaključenje stečajnog postupka nad dužnikom Mupera d.o.o. u stečaju, Solin, po čl. 196. SZ/96, podnesenog Trgovačkom sudu u Splitu dana 11.12.2018.g. od strane stečajne upraviteljice Ljiljane Poljanić.

Iz istoga je vidljivo da je u predmetnom stečajnom postupku unovčena cjelokupna imovina stečajnog dužnika koja predstavlja stečajnu masu, predlaže se završna dioba i posljedično zaključenje stečajnog postupka, kao i da raspoloživa sredstva koja preostaju za isplatu stečajnim vjerovnicima nakon podmirenja stečajnog troška i podmirenje ostalih obaveza stečajne mase iznose 401.536,29 kn.

Obzirom na činjenicu da ovrhovoditelj kao stečajni dužnik nema više imovine za unovčenje, pokretanjem izravne naplate ovršenik je u poziciji nemogućnosti povrata svojih sredstava u slučaju uspjeha u revizijskom postupku.

Naime, nije izvjesno da će se ovršenik u slučaju uspjeha u postupku povodom njegove revizije uopće moći naplatiti od ovrhovoditelja, odnosno potpuno je vjerojatno da bi ovršenik provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu štetu ili teško nadoknadivu štetu.

Stoga je u takvim okolnostima i podnesen prijedlog ovršenika za donošenje rješenja kojim bi sud naložio FINA-i odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava ovrhovoditelju jer bi provedbom ovrhe prije odluke o reviziji koja bi bila u korist ovršenika, ovršenik trpio nenadoknadivu štetu.

Naime, razumno je očekivati da, ukoliko bi prije odluke o reviziji veliki iznos tražbine koja je predmet ovog postupka bio prenesen na račun ovrhovoditelja koji je

stečajni dužnik, ovršenik nakon mogućeg usvajanja revizije uopće ne bi mogao ostvariti povrat prenesenih sredstava.

Ovršenik ističe da je naslovljeni sud dužan cijeliti sve bitne okolnosti za odgodu ovrhe a koje su navedene u ovom prijedlogu za odgodu, kao što su visina novčane tražbine, financijsko stanje ovrhovoditelja i izjavljeni pravni lijek – reviziju.

Naime, pod nenadoknadivom i teško nadoknadivom štetom sudska praksa podrazumijeva da se radi o većem novčanom iznosu uz postojanje okolnosti da ovršenik ne bi mogao od ovrhovoditelja ostvariti protuovrhu ili restitucijskom parnicom vratiti neosnovano isplaćen iznos.

Tako se uz visinu novčane tražbine moraju cijeliti i gospodarske prilike i mogućnosti ovrhovoditelja.

Sukladno sudskoj praksi ovršni sud je ovlašten ispitivati i do stupnja vjerojatnosti ocijeniti osnovanost izjavljene revizije, kao preduvjeta za odgodu ovrhe, kako bi pravilno ocijenio prijeti li ovršeniku teško nadoknativa šteta (presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-2765/94 od 19.08.1995.g., te uvid u spis ovoga suda posl. br. Ovr-12736/15).

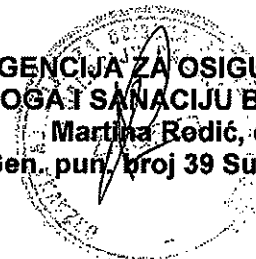
Ovršenik pri tom napominje da odgodom ovrhe ovrhovoditelju neće nastati nikakva, obzirom je potraživanje ovrhovoditelja samom zaplijenom na računu ovršenika osigurano i zaštićeno zakonskom zateznom kamatom koja i dalje teče na zaplijenjeni iznos, a ovršenik navedenim sredstvima ne može raspolagati, pa su navedena sredstva osigurana do okončanja postupka i ne postoji opasnost za ovrhovoditelja da bi ostao bez navedenih sredstava.

Dokaz: prijedlog završne diobe, sazivanje završnog ročišta vjerovnika, zaključenje stečajnog postupka nad ovrhovoditeljem, uvid u spis ovoga suda posl. br. Ovr-12736/15

III Slijedom svega navedenoga, predlaže se da sud temeljem čl. 65. i 70. Ovršnog zakona u potpunosti odgodi provedbu gornje ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika temeljem ovršne isprave iz opisanih razloga, tj. donese rješenje o odgodi izdavanja naloga bankama za provedbu prijenosa zaplijenjenih sredstava temeljem ovršne isprave iz opisanih razloga, sve do odluke o podnijetom izvanrednom pravnom lijeku – reviziji.

Sukladno članku 11. Zakona o sudskim pristojbama Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, kao tijelo koje obavlja javne ovlasti, oslobođeno je plaćanja sudskih pristojbi.

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE
ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
Martina Redić, dipl. iur.
(po Gen. pun. broj 39 Su-459/14)

~~HELIO, MONTA~~

00000

Jurišićeva 1
10000 Zagreb

Primitljeno: 18-07-2019			
KLA. F. OZ. LAKA	04-197-E-80-16		
GRUPO: E-OJ	U=1550/2019		
ORG. JED.	PRILOGA:	VRIJED.:	

Sukladno odredbi čl. 209. st. 5. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) Financijska agencija ima obvezu primjerak zahtjeva za izravnu naplatu sa svim podacima o ispravi na temelju koje se provodi izravna naplata, otpremiti ovršeniku na adresu iz čl. 8. st. 1. do 5. Ovršnog zakona, odmah po upisu osnove za plaćanje u Očevidnik redosljeda osnova za plaćanje.

Slijedom navedenog, obavještavamo Vas da je u Financijsku agenciju zaprimljena osnova za plaćanje iz čl. 3. st. 1. toč. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18), kojom je sukladno odredbi čl. 209. st. 1. Ovršnog zakona zatražena naplata novčane tražbine na teret Vaših računa i novčanih sredstava. Osnova za plaćanje evidentirana je u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje.

Temeljem navedene osnove za plaćanje Financijska agencija postupa kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud, odnosno provodi se zapljena novčanih sredstava na rok od 60 dana od dana kada je osnova za plaćanje zaprimljena u Financijsku agenciju.

Ako Financijska agencija u roku od 60 dana od dana kada joj je dostavljena osnova za plaćanje ne primi rješenje suda o odgodi izdavanja naloga bankama za provedbu prijenosa zaplijenjenih sredstava ili rješenja suda kojim se pljenidba i prijenos proglašava nedopuštenim, izdat će nalog bankama da obave prijenos sredstava s Vaših računa na račun ovrhovoditelja.

Sukladno čl. 206. st. 3. Ovršnog zakona, ovršenik može u Financijskoj agenciji dati pisanu suglasnost kojom izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava i prije protoka zakonskog roka od 60 dana.

Za sva eventualna pitanja i pojašnjenja vezana uz tražbinu na koju se Zahtjev za izravnu naplatu odnosi, upućujemo Vas da kontaktirate ovrhovoditelja odnosno punomoćnika ovrhovoditelja iz Zahtjeva za izravnu naplatu.

Financijska agencija / Ulica grada Vukovara 70, 10 000 Zagreb / info@fina.hr / besplatni telefon 0800 0080 / prisilna.naplata@fina.hr
Radno vrijeme odjela za korisnike radnim danom od 07:30 - 22:00, subotom od 08:00 - 13:00

ZAHTEV ZA IZRAVNU NAPLATU

Ovrhovoditelj/podpisatelj:

MUPERA d.o.o. U STEČAJU
(ime i prezime/naziv/svrsta)
PITACJEVA 65
(adresa/sjedište)
22140 SOLIN

Ovršenik: DRŽAVNA AGENCIJA ZA
ORGANIZACIJU I PREDNIM ULOGA I
POSREDOVANJE U PROMETU NEPOKRETNOSTI
REPUBLIKE SRBIJE
(ime i prezime/naziv/lvrika)
JURISIC ZA
(adresni/sjediliste)
11000 BEOGRAD

1	6	9	0	3	4	3	6	9	4	7
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(osobni identifikacijski broj/OIB)

9 4 8 7 9 3 2 4 9 9 7

(osobni identifikacijski broj/OIB)

[illegible]

(račun specifične namjene)*

[illegible]| (račun specifične namjene)* | |

(ime i prezime/adresa punomoćnika)

018: 74392332842

z u h t i j e v a s s

izravna naplata poštane taržbine po parceli:

6) ovršne odluke suda VIJOLI TRGOVAČKI DR RH, 12.12.2016, 15.05.2019
(sud/pislovni broj/nadnevak domaćinstva)

(sud/slovenski broj/nadnevnik donosa)

b) ovršne nagodbe suda

(sud/poslovni broj/nadnevak sklopunja)

c) izvršne odluke upravnog tijela

(upravno tičilo/oznaka predmeta/nadnevak donošenja)

d) izvršne nagodbe upravnog tijela

(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)

e) ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku

(nadležno državno odvjetništvo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)

f) zadužnice

(javni bilježnik/broj upisnika i nadnevak/mjesto i nadnevak izdavanja)

g) bjanko zadužnice

(javni bilježnik/broj tipisnika i nednevak/mjesto i nednevak izdavanja)

h) godnog naloga za plaćanje Hrvatske radiotelevizije

(oznaka prednosta/nadnevnik donosa)

*) europskog ovlaštenog naslova

(sod/pislovni broj/radnovenk dopolnjenja)

i) europskog platinog naloga

(sadd/poslovni broj/nadnovak donošenja)

k) obračuna poslodavca o neispunjenosti obaveza iznos plaće, naknade plaće ili otpremnine

(poslodavac/nadnevnik obračuna)

* Podatak koji se upisuje u slučaju kada su izvršivoditelji/izvršenik novčana sredstva na računu s oznakom specifične namjene (npr. račun novčanih sredstava stečajne mase, račun prihoda slavnoborne zgrade).

Ovršna odluka/nagodba/nalog ovršna/na je dana 19.06.1999 i na nju je stavljena potvrda ovršnosti.

1. Predmetnu ispravu podnosim sa zahtjevom da se novčana sredstva radi naplate tražbine iz priložene ovršne isprave prenesu (zaokružiti odgovarajuću opciju):

☒ a) u cijelosti prema ovršnoj ispravi u privitku

b) u dijelu prema specifikaciji u privitku.

s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja: HR6324030061100535925 OTP BANKA,

02 943-12

(za ovrhovoditelja upisati broj računa/SWIFT/BAN/poslovna banka/poziv na broj)

2. Na temelju isprave iz točke 1. zahtijevam naplatu (zaokružiti odgovarajuću opciju):

a) zateznih kamata na troškove postupka koje nisu određene osnovom za plaćanje, po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja ugovora do isplate

b) zateznih kamata koje nisu određene u obračunu poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, po propisanoj stopi od dana dospeljeća do isplate.

Naplatu zateznih kamata zahtijevam (zaokružiti odgovarajuću opciju):

☒ a) u cijelosti

b) u dijelu prema specifikaciji u privitku.

3. Osnovu za plaćanje dostavljam radi naplate na teret više solidarnih ovršenika.*

Pod kaznom i materijalnom odgovornošću izjavljujem da su uneseni podaci istiniti.

ODVJETNICA
Jadranka Matković
Kolegij
ZAGREB, Zagorska 22

Ovrhovoditelj/podnositelj/
punomoćnik

Josip Plavčić Holcner
(potpis)

SPLIT, 15.07.1999

(nadnevnik i mjesto)

Prilog**:

- izvornik ili otpravak ovršne odluke /nagodbe ili izvornik obračuna poslodavca
- specifikacija tražbine
- izvornik punomoći
- potvrda Porezne uprave o obimčinu poreza, prireza i doprinosa

* Zaokružiti u slučaju kada se dostavlja više zahtjeva za izvornu naplatu radi istovremene naplate na teret više solidarnih ovršenika uz obavezni detaljni opis s podacima o ostalim ovršenikima (naziv i OIB).

** Zaokružiti i/ili dopisati koji su dokumenti dostavljeni u prilogu.

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

BRUSJE

03-06-2019

Primljeno za posredovanje: 23
POSREDOVANJE: 23
POSREDOVANJE: 23
POSREDOVANJE: 23

Poslovni broj: 12 PZ-8500/2016-3

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Berislavićeva 11, Zagreb

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE
ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
ZAGREB

Primljeno: 10-06-2019		U IME REPUBLIKE HRVATSKE	
KLASIF. OZNAKA:	08-11-E-80-16		
URUDŽB. BROJ:	U-1277/2019		
ORG. JED.		PRILOGA:	VRIJED.

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvijestitelja i Gorane Aralice Martinović, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa b.b., OIB 16903436447, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić iz Splita, a nju zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB 94819327944, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-943/2012 od 23. studenog 2016., u sjednici vijeća održanoj 15. svibnja 2019.

~~presudio je~~

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-943/2012 od 23. studenog 2016. u dijelu točke I. i dijelu točke II. njezine izreke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-943/2012 od 23. studenog 2016. u dijelu točke II. njezine izreke kojom je za iznos od 33.693.710,75 kn osporavanje tužitelja odbijeno kao neosnovano i u točki V. izreke kojom je odlučeno o troškovima postupka i sudi:

1. Utvrđuje se osnovanim osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 33.693.710,75 kn (tridesettrimilijunašestodevedeset-tritisuće sedamstodeset kuna i sedam-desetpet lipa).

2. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju troškove postupka u iznosu od 790.695,87 kn (sedamstodevedesettisućašestodevedesetpet kuna i osamdesetsedam lipa), u roku od osam dana.

3. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži da se utvrdi osnovanim osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 9.139.817,64 kn, dok je za iznos od 28.019.844,75 kn osporavanje tužitelja odbijeno kao neosnovano (točka I. izreke), prihvaćen je tužbeni zahtjev u dijelu

kojim tužitelj traži da se utvrdi osnovanim osporavanjem prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 36.660.829,18 kn, dok je za iznos od 33.693.710,75 kn osporavanje tužitelja odbijeno kao neosnovano (točka II. izreke), odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži da se naloži zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu, Stalnoj službi u Solinu brisanje upisa prava zalog (hipoteke) upisanog na čest.zem. 4947/1 ZU 6394 k.o. Solin na ime Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik (točka III. izreke), odbačen je kao nedopušten dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da se naloži zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu, Stalnoj službi u Solinu brisanje upisa plombi u zemljišnoknjižnom ulošku broj 5216, 5216, 6394 i 6394, sve k.o. Solin (točka IV. izreke) te je odlučeno o troškovima postupka na način da je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka (točka V. izreke).

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi kako je 10. srpnja 2012. rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-643/11 otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom ovdje tužiteljem, da je tuženik 18. lipnja 2012. podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 107.514.202,50 kn s osnove Ugovora o izdavanju garancije broj 786/97, Ugovora o davanju garancije broj 314/273, Ugovora o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu broj 01133/7 te Ugovora o ustupu potraživanja od 7. ožujka 2002. (kojim je tražbina s Dubrovačke banke d.d. prešla na tuženika), da je stečajna upraviteljica osporila prijavljenu tražbinu uz navod da je prošao zastarni rok od 10 godina koji je propisan Zakonom o obveznim odnosima, da se sukladno odredbi čl. 388. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO) zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili utvrđenja tražbine, da tako do prekida zastarijevanja dovode osim podizanja tužbe i druge radnje kojima vjerovnik nastoji prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo te da sukladno tome podnošenje akceptnih naloga prekida zastarijevanje, da su u konkretnom slučaju akceptni nalozi predani na naplatu u razdoblju od 1998. do 2004., da tužitelj osnovano osporava tuženikovu tražbinu s osnove Ugovora o izdavanju garancije 786/97 za iznos od 9.139.817,64 kn, dok je neosnovano osporavanje tuženikove tražbine za iznos od 28.019.844,75 kn, da je osnovano osporavanje tuženikove tražbine s osnove Ugovora o davanju garancije broj 314-273 za iznos od 36.660.829,18 kn, a neosnovano za iznos od 33.693.710,75 kn te da je osnovano osporavanje tražbine s osnove Ugovora o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom broj 001/337 od 20. studenog 1997. jer tuženik nema upisano založno pravo. O troškovima postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Protiv navedene presude žalbe su podnijele obje stranke i to tužitelj u dijelu pod točkom II. izreke kojom je odbijen tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio da se utvrdi da je osporavanje tražbine tuženika za iznos od 33.693.710,75 kn osnovano te je podnio žalbu protiv točke V. izreke kojom je odlučeno o troškovima postupka. Tuženik je podnio žalbu protiv dijela točke I. i dijela točke II. izreke kojima je prihvaćen tužbeni zahtjev odnosno utvrđeno je da je osporavanje osnovano za iznos od 9.139.817,64 kn odnosno za iznos od 36.660.829,18 kn.

Tužitelj žalbu podnosi zbog svih zakonskih razloga i predlaže preinačiti podredno ukinuti presudu u pobijanom dijelu. Traži naknadu troškova žalbenog postupka. U žalbi

navodi da je sud donio pogrešnu odluku zbog pogrešnog pravnog pristupa da podnošenje akceptnih naloga prekida zastaru što je protivno zakonu i sudskoj praksi, a nije niti naveo niti obrazložio kada je zastara opet počela teći ako je prekinuta. Glede odluke o troškovima postupka navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 154. ZPP-a te nije uzeo u obzir uspjeh stranaka u sporu.

Tuženik u žalbi navodi da stranke desetak godina pokušavaju pronaći rješenje za podmirenje tuženikovog duga te da je tužitelj nedvojbeno priznao dug, i izjavom i konkludentnim radnjama, a sud je propustio sagledati ukupnost odnosa između stranaka što je odlučno za utvrđivanje prekida zastare predmetnog potraživanja. Stoga predlaže preinačiti podredno ukinuti presudu u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Stranke nisu podnijele odgovore na žalbe.

Tužiteljeva žalba je osnovana, a tuženikova nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je osnovano osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 107.514.202,50 kn prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom – tužiteljem kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Nije sporno između stranaka da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-643/11 od 10. srpnja 2012. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom ovdje tužiteljem, da je tuženik 18. lipnja 2012. podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 107.514.202,50 kn, da je stečajna upraviteljica osporila prijavljenu tražbinu uz navod da iako se tražbina temelji na ovršnim ispravama, prošao je rok od 10 godina koji je propisan Zakonom o obveznim odnosima, da je osporavatelj upućen u parnicu te da je tužba podnesena u zakonskom roku sukladno čl. 178. st. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ).

Iz podataka u spisu proizlazi:

- da se u stečajnom postupku prijavljena tražbina u iznosu od 107.514.202,50 kn odnosi na tražbinu s osnove Ugovora o izdavanju garancije broj 786/97, Ugovora o davanju garancije broj 314/273, Ugovora o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu broj 01133/7 te Ugovora o ustupu potraživanja od 7. ožujka 2002. (kojim je tražbina s Dubrovačke banke d.d. prešla na tuženika),

- da su potraživanja s osnove Ugovora o izdavanju garancije broj 786/97 i Ugovora o davanju garancije broj 314/273 osigurana založnim pravom upisanim u javne knjige,

- da su tuženiku kao sredstvo osiguranja predani akceptni nalozi,

- da je tuženik predao na naplatu akceptne naloge u razdoblju od 1998. do 2004. godine.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se sukladno odredbi čl. 388. ZOO-a zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili utvrđenja tražbine te da tako do prekida zastarijevanja dovode osim podizanja tužbe i druge radnje kojima vjerovnik nastoji prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo, a sukladno tome i podnošenje akceptnih naloga na naplatu prekida zastarijevanje. S obzirom na to da su u konkretnom slučaju akceptni nalozi predani na naplatu u razdoblju od 1998. do 2004. zastarijevanje je prekinuto.

Zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara nastupa kada protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveza (čl. 360. ZOO-a). Do prekida zastare može doći isključivo voljom i radnjom dužnika ili vjerovnika, dakle temeljem radnji stranaka u određenom obvezno pravnom odnosu.

Prema čl. 379. ZOO-a sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom, ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za 10 godina, pa i one za koje inače zakon predviđa kraći rok zastare. Odredbom čl. 387. st. 1. ZOO-a propisano je da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a odredbom čl. 388. ZOO-a da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja.

Prema obrazloženju pobijane presude na taj način, na osnovi odredbe čl. 388. ZOO-a, podnošenjem akceptnih naloga na naplatu, zastarijevanje je prekinuto.

Pogrešno je shvaćanje prvostupanskog suda da se podnošenjem na naplatu sredstva za osiguranje plaćanja zastarijevanje prekida. Sve i kada bi na taj način zastara bila prekinuta, što nije, prvostupanski sud je zanemario to da jednom prekinut tijek zastarijevanja ne znači da zastarijevanje više nikada ne teče, već je odredbom čl. 392. st. 1. ZOO-a propisano da nakon prekida zastarijevanje počinje teći iznova, a u smislu odredbe stavka 3. tog članka, u slučaju kada je do prekida zastarijevanja došlo zbog razloga iz čl. 388. ZOO-a, zastarijevanje počinje teći iznova od dana kada je spor okončan ili svršen na neki drugi način. Stoga je, kada je već zaključio da je zastarijevanje prekinuto podnošenjem na naplatu akceptnih naloga, prvostupanski sud je trebao riješiti i pitanje trenutka ponovnog početka tijeka zastarijevanja.

Iz navedenog proizlazi da je prvostupanski sud zbog pogrešnog pravnog pristupa glede prekida zastare, pogrešno odlučio i o tužbenom zahtjevu. Kako je, dakle, osnovan prigovor zastare zbog kojeg je stečajni upravitelj osporio prijavljenu tuženikovu tražbinu u iznosu od 107.514.202,50 kn, a prvostupanski sud je zbog pogrešnog pravnog pristupa da je podnošenjem sredstva osiguranja na naplatu zastarijevanje prekinuto, odbio tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio da se utvrdi da je osnovano osporavanje tražbine u iznosu od 33.693.710,75 kn dok je u preostalom dijelu pravilno odlučio da je osnovano osporavanje tražbine u iznosu od 9.139.817,64 kn odnosno 36.660.829,18 kn (dio na koji je tuženik podnio žalbu), valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi pobijanu presudu u dijelu točke I. i dijelu točke II. izreke kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev, a na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti pobijanu presudu u dijelu pobijane točke II. izreke prvostupanske presude, kako je to odlučeno u točki II.1. izreke ove odluke.

Preinakom pobijane presude i prihvatanjem tužbenog zahtjeva za daljnji iznos od 33.693.710,75 kn, tužitelj je u konačnici uspio u sporu u omjeru od 73,94%, slijedom čega je tuženiku valjalo naložiti da mu naknadi prouzročene troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka (čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a). Tužitelju sukladno postavljenom troškovniku pripadaju troškovi:

- sastava tužbe od 11. srpnja 2012. sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09; dalje: Tarifa) u iznosu od 100.000,00 kn,
- zastupanje na ročištu 18. ožujka 2015. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- sastav podneska od 26. ožujka 2015. sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- zastupanje na ročištu 3. lipnja 2015. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- zastupanje na ročištu 7. srpnja 2015. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 50.000,00 kn,
- sastav podneska od 31. srpnja 2015. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- zastupanje na ročištu 25. rujna 2015. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 50.000,00 kn,
- sastav podneska od 26. studenog 2015. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- zastupanje na ročištu 22. siječnja 2016. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- sastav podneska od 14. ožujka 2016. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn,
- zastupanje na ročištu 18. ožujka 2016. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 50.000,00 kn,
- sastav podneska od 12. rujna 2016. sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- zastupanje na ročištu 28. listopada 2016. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 100.000,00 kn,
- trošak poreza u iznosu od 212.875,00 kn,
- trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, ili ukupno iznos od 1.069.375,00 kn. Kako je tužitelj uspio u sporu sa 73,94%, valjalo je naložiti tuženiku platiti tužitelju iznos od 790.695,87 kn, kako je to navedeno u točki II.2. izreke ove odluke.

Troškovi žalbenog postupka tužitelju nisu priznati budući da nije postupio sukladno odredbi čl. 164. st. 2. ZPP-a i nije određeno naveo troškove za koje traži naknadu. Stoga je odlučeno kao u točki II.3. izreke ove odluke.

Zagreb, 15. svibnja 2019.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać, v. r.

Za točnost otpredavanja – ovlaštena službenik
Brankica Curman

U. Z. B. 17967/19

DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE
ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
Z A G R E B

Primljeno: 23-11-2016		
KI OZNAKA	08-13-E-80-11	
GRUDNI BROJ	U-2715/2016	
ORG	PRILOGA	VRJED

10 P-943/12

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukošinska 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić iz Splita, a ova po punomoćniku Jadranki Meštrović Kologranić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 94819327944, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine stečajnog vjerovnika (v.p.s. 107.514.202,50 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 28. listopada 2016.g. uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i punomoćnika po zaposlenju tuženika, objavljene dana 23. studenog 2016. godine,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojem traži da se utvrdi osnovanim osporavanje od strane tužitelja MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447 prijave tražbine tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 94819327944, zastupan po direktorici Mariji Hrebac, kao stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu donesenog nakon ispitnog ročišta dana 3. srpnja 2012.g. u stečajnom postupku 14 St-643/II na kojem je stečajna upraviteljica osporila tražbinu stečajnog vjerovnika i to iz osnova glavnice prijavljenog potraživanja u iznosu od 9.139.817,64 kn, dok se za iznos od 28.019.844,75 kn osporavanje tužitelja odbija kao neosnovano.

II Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim traži da se utvrdio osnovanom osporavanje od strane tužitelja MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447 prijave tražbine tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 94819327944, zastupan po direktorici Mariji Hrebac, kao stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda temeljem rješenja Trgovačkog suda u Splitu donesenog nakon ispitnog ročišta dana 3. srpnja 2012.g. u stečajnom postupku 14 St-643/II na kojem je stečajna upraviteljica osporila tražbinu stečajnog vjerovnika, iz osnova

redovnih i zatezних kamata prijavljenog potraživanja u iznosu od 36.660.829,18 kn, dok se za iznos od 33.693.710,75 kn osporavanje tužitelja odbija kao neosnovano.

III Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim traži da se naloži zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Solinu da izvrši brisanje upisa prava zalog (hipoteke) upisanog na čest.zem. 4947/1 ZU 6394 k.o. Solin na ime Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i to slijedećih upisa:

a) na teretnom listu C pod rednim brojem 1.1 na iznos tereta 11.458.771,00 kn po prijedlogu od 21. rujna 2005.g. Z-937/05 (Z-5827/98) na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini koje su upisane u zemljišne knjige i na nekretnine koje nisu upisane u zemljišne knjige i prijenosom prava vlasništva na pokretninama od 25. kolovoza 1998.g., a na teret 1 z.k. tijela vlasništvo Mupera d.o.o. Zagreb, uknjiženo pravo zalog u iznosu od 11.458.771,00 kn s nuzgredicama za korist: 1. Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9;

b) na teretnom listu C pod rednim brojem 4.1 na udio pod rednim brojem 1 na iznos tereta od 4.414.038,63 DEM po prijedlogu od 21. rujna 2005.g. Z1320/05 (Z-6365/99) na temelju Sporazuma o prijenosu vlasništva stečenog radi osiguranja solemniziranog od OU 20/99 pohranjenog u zbirci isprava ovog suda pod brojem Z-1195/05, Sporazum o raskidu sporazuma o prijenosu vlasništva i Sporazuma o zasnivanju založnog prava solemniziranog pod brojem OU-397/99 od 2. rujna 1999.g., Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod br. OU 398/99 od 2. rujna 1999.g. i Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU 399/99 od 2. rujna 1999.g., a na teret 1 z.k. tijela uknjižuje se pravo zalog u iznosu od 4.414.038,62 DEM i nuzgredica u korist 1 Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9;

c) na teretnom listu C pod rednim brojem 7.1 na udio pod rednim brojem 1 na iznos tereta od 11.458.771,00 kn po prijedlogu od 21. rujna 2005.g. Z 1320/05 (Z-6365/99) na temelju Sporazuma o prijenosu vlasništva stečenog radi osiguranja solemniziranog po OU-20/99 pohranjenog u zbirci isprava ovog suda pod brojem Z 1195/05, Sporazum o raskidu Sporazuma o prijenosu vlasništva i Sporazuma o zasnivanju založnog prava solemniziranog pod brojem OU-397/99 od 2. rujna 1999.g., Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog kod broj OU 398/99 od 2. rujna 1999.g. i Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU 399/99 od 2. rujna 1999.g., a na teret 1. z.k. tijela uknjiženo pravo zalog u iznosu od 11.458.771,00 kn i nuzgredica u korist: Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9.

IV Odbacuje se kao nedopušten tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim traži da se naloži od zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Solinu da izvrši brisanje upisa plombi i to kako slijedi:

a) U ZU 5216 na čest.zem. 4934/27, 4947/5, 4947/6, 4947/7 k.o. Solin brisanje plombe pod rednim brojem 1, dana 21. rujna 2005.g. u 8,02 pod brojem Z 1331/05 (Z-6702/99) zaprimljen je prijedlog Olumina banka d.d. u stečaju, Zagreb, Trpinjska 9 – predlagatelj osiguranja, Karpol Nikolaj, Zagreb, I.B. Mažuranića 16 – predlagatelj osiguranja, Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9, predlagatelj osiguranja Netra d.o.o. Zagreb, Jarunska 5-predlagatelj osiguranja, Litexo AG Lugano, Švicarska-predlagatelj osiguranja C/A Mupera d.o.o. Zagreb, Jarunska 5-protivnik

osiguranja, slijedećeg sadržaja: dostavljen Zapisnik o pljenidbi na čest. zem. 4947/1 ZU 3322 k.o. Solin koji nije konačno riješen,

b) U ZU 5216 za čest.zem. 4934/27, 4947/5, 4947/6 i 4947/7 KO. Solin brisanje plombe pod rednim brojem 2.

Dana 21. rujna 2005.g. u 8,46 pod brojem Z-2692/05 (Z-3836/2) zaprimljen je prijedlog Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, Zagreb, Jurišićeva 1/II, C/A Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9, slijedećeg sadržaja: uknjižba prijenosa prava zalogu na čest.zem. 4947/2 ZU 3929, čest.zem. 4946/2, ZU 3322, čest.zem. 4946/6, 4947/1, 4934/4, Z.U. 731 čest.zem. 4947/1 ZU 3322 KO Solin temeljem Ugovora o ustupu potraživanja koji nije konačno riješen.

c) U ZU 6394 na čest. zem. 4947/1 KO Solin brisanje plombe pod rednim brojem 1 dana 21. rujna 2005.g. u 8,02 pod brojem Z 1331/05 (Z-6702/99) zaprimljen je prijedlog Glumina banka d.d. u stečaju, Zagreb, Trpinjska 9, predlagatelj osiguranja, Karpol Nikolaž Zagreb, I.B. Mažuranića 16 – predlagatelj osiguranja, Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9, predlagatelj osiguranja Netra d.o.o. Zagreb, Jarunska 5-predlagatelj osiguranja, Litexo AG Lugano, Švicarska-predlagatelj osiguranja, c/a Mupera d.o.o. Zagreb, Jarunska 5-protivnik osiguranja, slijedećeg sadržaja: dostavljen Zapisnik o pljenidbi na čest.zem. 4947/1 ZU 3322 KO Solin koji nije konačno riješen.

d) U ZU 6394 na čest.zem. 4947/1 KO Solin brisanje plombe pod rednim brojem 2 dana 21. rujna 2005.g. u 8,46 pod brojem Z-2692/05 (Z-3836/02) zaprimljen je prijedlog Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, Zagreb, Jurišićeva 1/II, C/A Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9 slijedećeg sadržaja: uknjižba prijenosa prava zalogu na čest.zem. 4947/2 ZU 3929, čest.zem. 4946/2, ZU 3322, čest.zem. 4946/6, 4947/1, 4934/4, Z.U. 731, čest. zem. 4947/1 ZU 3322 KO Solin, temeljem Ugovora o ustupu potraživanja koji nije konačno riješen.

V Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje:

Tužitelj MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin je ovom sudu dana 11. srpnja 2012.g. podnijela tužbu protiv tuženika DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine stečajnog vjerovnika.

U tužbi tužitelj navodi kako je dana 10. srpnja 2012.g. Trgovački sud u Splitu rješenjem pod poslovnim brojem 14 ST-643/11 otvorio stečajni postupak nad stečajnim dužnikom ovdje tužiteljem. Tuženik da je dana 18. lipnja 2012.g. podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 107.514.202,50 kn koja tražbina se sastoji sukladno analitičkim karticama tuženika od glavnice tražbine u iznosu do 37.159.662,57 kn, redovnih kamata u iznosu od 11.801.963,54 kn, te zateznih kamata u iznosu od 58.552.576,39 kn (ukupno iz osnova kamata prijavljena tražbina iznosi 70.354.539,93 kn), uz dostavu izvoda iz poslovnih knjiga na dan 10. svibnja 2012.g., te se pozvao na odredbu čl. 173. st. 5. Stečajnog zakona sa obavještenjem stečajnoj upraviteljici o postojanju njegovog razlučnog prava stečenog na temelju Ugovora o izdavanju garancije broj 786/97 na 11.458.711,00 kn, Ugovora o davanju garancije broj 314/273 na 4.978.510,69 DEM sa prvim dodatkom koja su osigurana upisom založnog prava na nekretninama u vlasništvu tužitelja i prijenosom prava vlasništva na pokretnim stvarima stečajnog dužnika-tužitelja.

U tužbi tužitelj nadalje navodi kako prijavljenu tražbinu u osporavanom iznosu od strane stečajne upraviteljice tuženik temelji na Ugovorima koje je tužitelj zaključio sa Dubrovačkom bankom d.d. Dubrovnik i to:

- 1) Ugovor o izdavanju garancije broj 786/97 od 17. travnja 1997.g. na 11.458.771,00 kn;
- 2) Ugovor o davanju garancije broj 314/273 na 4.978.510,69 DEM plus 1 dodatak;
- 3) Ugovor o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu broj 01133/7 na 1.350.000,00 kn;
- 4) Ugovor o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. prešla s Dubrovačke banke d.d. na tuženika;
- 5) Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini upisanoj u zemljišne knjige i na nekretnini koja nije upisana u zemljišne knjige i prijenosom vlasništva na pokretnim stvarima sa Zapisnikom o pljenidbenom popisu nekretnina i pripadaka Mini pivovare Solin OU 315/99;
- 6) Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava između Mupera d.o.o., Netra d.o.o., Letex Co AG i Dubrovačke banke d.d. od 10. studenog 2000.g. OU 399/99 od 2. rujna 1999.g.;
- 7) Sporazum radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava između Mupera d.o.o., Nikolaj Karpov, Glumina banka d.d., Dubrovačka banka d.d. od 10. studenog 2000.g. OU 398/99 od 2. rujna 1999.g.

Nadalje se u tužbi navodi kako je nakon posebnog ispitnog ročišta održanog dana 3. srpnja 2012.g. stečajna upraviteljica osporila tražbinu stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda-tuženika u iznosu 107.514.202,50 kn, a Trgovački sud donio rješenje kojim je vjerovniku ovdje tuženiku osporena cjelokupna prijavljena tražbina u iznosu od 107.514.202,50 kn iz razloga zastare cjelokupne prijavljene tražbine iako je prijavljena tražbina utemeljena na ovršnoj ispravi, ali je prošao desetogodišnji rok zastare iz Zakona o obveznim odnosima, te da je istim rješenjem stečajna upraviteljica upućena u roku od 8 dana računajući od dostave rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine stečajnog vjerovnika-tuženika. Citirano rješenje stečajna upraviteljica da je preuzela dana 5. srpnja 2012.g. i tužba da je podnesena u zakonskom roku sukladno čl. 178. st. 6. u svezi s čl. 178. st. 4. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06).

Stečajna upraviteljica da je osnovano osporila prijavljenu tražbinu, jer da se osporena tražbina temeljila na ranijem u vrijeme pravnih radnji važećem Zakonu o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01) i to čl. 379. (novi čl. 233. ZOO-a) u svezi čl. 363. (novi čl. 217. ZOO-a) navedenog članka i čl. 372. (novi čl. 226. ZOO-a), te čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Na ispitnom ročištu punomoćnik tuženika da se pozvao na primjenu odredbe čl. 368. st. 1. ZOO-a za koje da nama mjesta primjeni jer da tuženik nema upisano založno pravo (koje da priloženim ugovorom o ustupu potraživanja nije mogao niti upisati). Da su tuženik ili njegov pravni prednik Dubrovačka banka d.d. i pokrenuli prisilni postupak naplate unutar zastarnog roka da bi opet bio u primjeni čl. 368. st. 2. ZOO-a (zastarjela potraživanja kamata i drugih povremenih davanja da se ne mogu namiriti ni iz opterećene stvari). Tuženik da nije razlučni vjerovnik tužitelja kao stečajnog dužnika, a i tražbina istog da je zastarjela iz razloga što je od ovršnosti solemniziranih sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava tražbina pod brojevima OU 124/98 od 25. kolovoza 1998.g., OU 315/99 zapisnika o pljenidbenom popisu nekretnina i pripadaka od 19. lipnja 1999.g. solemniziran dana 16. rujna 1999.g., OU 398/99 od 2. rujna 1999.g., OU 399 od 2. rujna 1999.g. i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini upisane u zemljišne knjige i na nekretnini koja nije upisana u zemljišne knjige i prijenosom vlasništva na pokretnim stvarima sa zapisnikom o pljenidbenom popisu nekretnina i pripadaka Mini

pivovare Solin OU 319/99 javnog bilježnika Nevenke Kekez iz Splita od 16. rujna 1999.g. proteklo više od 10 godina, a niti Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik niti tuženik da nisu pokrenuli ovršni postupak naplate potraživanja. Tuženik da je uz prijavu tražbine dostavio prateću dokumentaciju, ali ne i stranicu na kojoj se vidi da su sporazumi OU 398/99 i OU 399/99 ovršni dana 10. studenog 2000.g. Ugovor o ustupu potraživanja uz naknadu zaključen između Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i tuženika dana 7. ožujka 2002.g. sukladno čl. 9. tog ugovora da je stupio na snagu 28. ožujka 2002.g. i već tada da su sva potraživanja i to glavnica sa dospjelim kamatama na dan 31. prosinac 2001.g. iznosili 47.912.853,96 kn (37.159.662,57 glavnica plus 10.753.191,93) bila dospjela jer su temeljena na ovršnim pravnim aktima s klauzulom ovršnosti od 10. studenog 2000.g. dakle tuženik da je propustio zakonski rok naplate tražbine i da neosnovano prijavljuje svoju tražbinu. Radi svega naprijed navedenog tužitelj predlaže donijeti sudu presudu kojom bi sud utvrdio osnovanim osporavanje od strane tužitelja prijavu tražbine tuženika iz osnova glavnice prijavljenog potraživanja u stečajnom postupku u iznosu od 37.159.662,57 kn (toč. I. tužbenog zahtijeva), utvrdio osnovanim osporavanje od strane tužitelja prijave tražbine tuženika u stečajnom postupku iz osnova redovnih i zateznih kamata u iznosu od 70.354.539,93 kn (toč. II. tužbenog zahtijeva), naložio zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu brisanje upisa prava zalogu (toč. III. tužbenog zahtijeva), te naložio zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu da izvrši brisanje upisa plombi (toč. IV. tužbenog zahtijeva).

Kod ovog suda je dana 29. siječnja 2013.g. zaprimljen odgovor na tužbu tuženika kojim se isti u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te ističe kako tužitelj neargumentirano osporava valjanost ugovora o ustupu potraživanja između Dubrovačke banke i tuženika po kojem je tuženik stekao predmetno potraživanje te se poziva na odredbu čl. 368. Zakona o obveznim odnosima. Opreza radi ističe kako je nesporno da tražbina postoji i da je osiguranja hipotekom upisanom na nekretninama tužitelja i da se tuženik uvijek može namiriti kao hipotekarni vjerovnik, kao i da hipoteka služi za osiguranje tražbine pa makar i zastarjele i da je jača od zastare. Traženjem brisanja plombi tužitelj da zadire u tuženikova legitimno stečena prava.

U podnesku zaprimljenom kod ovog suda dana 26. ožujka 2015.g. tužitelj je ustrajao u navodima da tuženik nije razlučni vjerovnik tužitelja kao stečajnog dužnika i da je tražbina istoga zastarjela. Iz zk izvatka za kat. česticu broj 4947/1 ZU 6394 KO Solin da je razvidno da u vrijeme podnošenja tužbe koja je podnesena 11. srpnja 2012.g. tuženik nije imao upisano založno pravo koje da ima po današnjem stanju upisa, dok je upis na teretnom listu C pod I.1 Z-937/05 (Z-5827/98) koji glasi na Dubrovačku banku d.d. omaškom zemljišno knjižnog odjela ostao i dalje, a da je trebao biti brisan temeljem Sporazuma o raskidu sporazuma o prijenosu prava vlasništva i Sporazuma o zasnivanju založnog prava pod brojem OU 397/99 od 2. rujna 1999.g. u kojem da je na stranici trećoj pod toč. 2.3 Dubrovačka banka d.d dala brisovnicu za taj upis i stečajna upraviteljica da je zatražila ispravak upisa podneskom. Osporava navode tuženika da bi prekid zastare nastupio predavanjem akceptnih naloga FINI u Splitu od strane OTP banke Zadar i Qlumine banke d.d. u stečaju Zagreb iz razloga pobliže specificiranim u navedenom podnesku.

Tuženik je tijekom parničnog postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu da vjerovnikovo potraživanje koje je osigurano založnim pravom upisanim u javnu knjigu ne zastarjeva, te ističe da je pravni slijednik predmetnog potraživanja OTP banka pravodobno podnijela akceptne naloge radi plaćanja predmetnog duga u razdoblju od 1998.g. pa do 2004.g. radi naplate čime da je prednik tuženika prekinuo zastaru, a koji prekid da se odnosi i na tuženika kao pravnog slijednika predmetnog potraživanja. Predmetni akceptni nalozi u

vrijeme podnošenja da su predstavljali redoviti instrument osiguranja naplate vjerovnikovih potraživanja, te da je njihovo podnošenje na FINU od strane Dubrovačke banke (OTP banke) konstituiralo prekid zastare, a prekid da se uračunava i pravnom slijedniku odnosno ovdje tuženiku. Isto tako tuženik se poziva na dopis Mupere d.o.o. od 19. travnja 2016.g. upućen tuženiku u kojemu da tužitelj utvrđuje da su u očevidniku o redosljedu plaćanja od 3. ožujka 2006.g. evidentirani akceptni nalozi na žiro-račun Mupere d.o.o. za naplatu potraživanja DAB-a putem OPT banke d.d. a preuzetih od Dubrovačke banke d.d. u iznosu od 102.933.131,21 kn. Tužitelj zastupan po tadašnjem direktoru Darku Antun Bobuš da ničim ne osporava navedena potraživanja DAB-a već da samo traži odgodu blokade žiro-računa do 30. rujna 2006.g., a radi pronalaska konačnog rješenja za naplatu potraživanja ovdje tuženika čime sam tužitelj da je nespornim učinio predmetno potraživanje DAB-a i isto priznao u cijelosti.

Tijekom parničnog postupka tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, te ističe kako podnošenje akceptnih naloga na naplatu FINI ne predstavlja prekid zastare, te da bez pokretanja ovršnog ili parničnog postupka nema pravnih uvjeta za prekid zastare. U podnesku od 8. rujna 2016.g. tužitelj se poziva na sadržaj rješenja Općinskog suda u Splitu posebnog zemljišno knjižnog odjela u Solinu pod brojem Z-681/15 od 25. siječnja 2016.g. (list 741 spisa), te rješenja Općinskog suda u Splitu poseban zemljišno knjižni odjel u Solinu od 1. lipnja 2016.g. (list 747-751 spisa). Navodi kako nema primjedbi na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Vladimira Krkleca te ističe kako tuženik nema upisano založno pravo na iznos od 1.350.000,00 kn po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 001/337 od 20. studenog 1997.g., sok da ima upisano založno pravo po solemniziranim aktima OU-399/75 u iznosu od 11.458.771,00 kn, te OU-398/99 na iznos od 4.414.038,62 DEM što predstavlja protuvrijednost od 16.633.073,75 kn, dakle ukupno osiguran hipotekama iznos glavnice iz prijavljene tražbine da iznosi 28.019.844,75 kn.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu te proveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstveno financijske poslove Vladimir Krklec iz Splita.

Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja osnovanom osporavanja prijavljene tražbine tuženika kao stečajnog vjerovnika te brisanje upisa prava zaloga i brisanje upisa plombi.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda navedenih isprava priloženih spisu, kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka ovaj sud je na nedvojbena način utvrdio slijedeće činjenice koje među strankama nisu sporne:

- da je dana 10. svibnja 2012.g. pod poslovnim brojem St-643/11 otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom ovdje tužiteljem u kojem mu je tuženik kao stečajni vjerovnik dana 18. lipnja 2012.g. podnio prijavu tražbine u iznosu od 107.514.202,50 kn, a koja se sastoji od glavnice u iznosu od 37.159.662,57 kn, redovitih kamata u iznosu od 11.801.963,54 kn i zateznih kamata u iznosu od 58.552.576,39 kn, a koje stanje je utvrđeno prema poslovnim knjigama tuženika na datum 10. svibnja 2012.g.;
- da tuženik kao stečajni vjerovnik prijavljenu tražbinu temelji na odredbi čl. 173. st. 5. Stečajnog zakona, odnosno na razlučnom pravu, a koje se temelji na:

1. Ugovor o izdavanju garancije broj 786/97 od 17. travnja 1997.g. zaključen između Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i Mupera d.o.o. Zagreb na iznos od 11.458.771,00 kn;
2. Ugovor o davanju garancije broj 314-273 zaključen između Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i Mupera d.o.o. Zagreb od 2. prosinca 1996.g. na iznos od 4.978.510,69 DEM i dodatka broj I uz Ugovor o davanju garancije broj 314-274 od 14. lipnja 1996.g.;
3. Ugovor o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu zaključen između Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i Mupere d.o.o. Zagreb od 20. studenog 1997.g. na iznos od 1.350.000,00 kn;
4. Ugovor o ustupu potraživanja uz naknadu zaključen između Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik i Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb od 7. ožujka 2002.g.;
5. Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini upisanoj u zemljišne knjige i na nekretnini koja nije upisana u zemljišne knjige i prijenosom vlasništva na pokretnim stvarima od 25. kolovoza 1998.g. sa Zapisnikom o pljenidbenom popisu nekretnina i pripadaka Mini pivovare Solin solemniziran od strane javnog bilježnika pod br. OU 315/99;
6. Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava u iznosu od 1.350.000,00 kn zaključen među Mupera d.o.o., Netra d.o.o., Letex Co AG i Dubrovačke banke d.d. od 10. studenog 2000.g. ovjeren kod javnog bilježnika pod brojem OU 399/99 od 2. rujna 1999.g.;
7. Sporazum radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava u iznosu od 134.136,98 DEM i 832.650,00 USD zaključen između Mupera d.o.o., Nikolaj Karpov, Glumina banka d.d., Dubrovačka banka d.d. od 10. studenog 2000.g. solemniziran kod javnog bilježnika pod brojem OU 398/99 od 2. rujna 1999.g.:
  - da je Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik temeljem Ugovora o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. ustupila tuženiku iz ovog postupka potraživanja prema Muperi d.o.o. na dan 31. prosinca 2001.g. koja iznose 47.912.853,96 kn, a nastala na temelju: 1. Ugovora o izdavanju garancije broj 786/97 od 17. travnja 1997.g. i garancije broj 786/96 koju je banka izdala 17. travnja 1997.g. po nalogu Mupere d.o.o. u korist Lavčević d.d. Split na iznos od 11.458.771,00 kn, 2. Ugovora o davanju garancije broj 314-273 od 2. prosinca 1996.g., dodatka broj I. uz Ugovor o davanju garancije broj 314-273 od 14. lipnja 1999.g., dodatka broj 2 uz Ugovor o davanju garancije broj 314-273 od 25. veljače 2000.g., te garancije broj 314-273 koju je banka izdala po nalogu Mupere d.o.o. u korist Beraplan harter GmbH Munchen, na iznos od 4.978.509,69 DEM i 3. Ugovora o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu, račun broj: 500121, kreditna partija broj: 54-70-0133-7 (nova partija broj 54-01-00136-2) od 20. studenog 1997.g. na iznos od 1.350.000,00 kn što predstavlja protuvrijednost od 383.141,76 DM), (čl. 2. Ugovora);
  - da je tuženiku tražbina u visini prijavljenog iznosa osporena od strane stečajne upraviteljice tužitelja time što je ista istakla prigovor zastare, slijedom čega je ovdje tužitelj kao osporavatelj rješenjem stečajnog suda 14 St-643/11 od 3. srpnja 2012.g. upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine ovdje tuženiku u osporavano iznosu, a koje je stečajna upraviteljica zaprimila dana 5. srpnja 2012.g. i tužbu podnijela sudu dana 11. srpnja 2012.g.

Pregledom čl. 4. Ugovora o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. proizlazi da su stranke (Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik i ovdje tuženik) suglasno utvrdile da je dana 2. rujna 1999.g. sklopljen Sporazum o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava između društva Mupera d.o.o. kao protivnika osiguranja i Nikolai Karpova iz Zagreba, Glumine banke d.d. u stečaju i Dubrovačke banke kao predlagatelja osiguranja koji je solemniziran pod poslovnim bojem OU-398/99 kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora iz Zagreba radi osiguranja tražbina prema društvu Mupera d.o.o., te da je riječ o tražbinama i to,

među ostalima, pod c). Dubrovačke banke d.d. na iznos od 4.414.038,62 DEM po Garanciji broj 314-273, te da je dana 2. rujna 1999.g. sklopljen Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava između Mupere d.o.o. kao protivnika osiguranja i Netre d.o.o. Zagreb, LITEXCO AG iz Lugana, Švicarska i Dubrovačke banke d.d. kao predlagatelja osiguranja i solemniziranog pod brojem OU-399/99 kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora iz Zagreba radi osiguranja tražbine prema Muperi d.o.o. i to, među ostalima, pod c) tražbine Dubrovačke banke d.d. u iznosu od 11.458.771,00 kn.

Zapisnikom o pljenidbenom propisu nekretnina i pripadaka Minipivovare Solin sačinjene kod javnog bilježnika Nevenke Kekez od dana 16. rujna 1999.g. pod brojem OU-315/99 temeljem navedenih Sporazuma. Pljenidbenim propisom nekretnine zalogodavatelja koje nisu upisane u zemljišne knjige, u naravi poslovne zgrade, minipivovare Solin, sagrađene na čest.zem. 4947/1, zk.ul.3322 k.o. Solin, zajedno sa pripadcima-strojevima i uređajima koje u smislu čl. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima predstavljaju pripadak stvari i kao takvi trajno služe svrsi poslovne zgrade-Minipivovare Solin. Predlagatelji osiguranja specificiranim redom od 1-6 da su stekli založno pravo na predmetnima osiguranja radi osiguranja svojih tražbina utvrđenim Sporazumima o osiguranju od 2. rujna 1999.g., pri čemu je pod toč. 3. i 6. navedena Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik.

Dakle, tražbina na iznos od 11.458.771,00 kn je bila osigurana hipotekom temeljem Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog kod javnog bilježnika pod brojem OU-399/99, a tražbina na iznos od 4.414.038,62 DEM po garanciji broj 314-273 je bila osigurana temeljem Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog kod javnog bilježnika pod brojem OU-398/99, dok tražbina po Ugovoru o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu od 20. studenog 1997.g. da nije bila osigurana hipotekom.

Sporno je da li je osnovan po tužitelju istaknuti prigovor zastare glede tražbine prijavljene od strane tuženika u stečajnom postupku, kao i da li je zbog te zastare prestala postojati i sama tražbina ako je na nekretninama tužitelja radi osiguranja sporne tražbine upisano založno pravo.

Tužitelj je osporio prijavljenu tražbinu tuženika uz obrazloženje da je od ovršnosti predmetnih solemniziranih Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava proteklo više od 10 godina, a niti Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, niti tuženik da nisu pokrenuli ovršni postupak naplate tražbine.

Tuženik osporava osnovanost tužiteljevog prigovora zastare uz obrazloženje da je predmetno potraživanje tuženika kao vjerovnika osigurano založnim pravom upisano u javnu knjigu koje ne zastarijeva, kao i da je predmetna zastara prekinuta podnošenjem akceptnih naloga na naplatu od strane Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik (danas OTP banke) i priznanjem duga od strane bivšeg direktora tužitelja, a prema sadržaju dopisa tužitelja od 19. travnja 2016.g.

Iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu kao nesporna činjenica proizlazi kako je dana 2. rujna 1999.g. sklopljen Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava između Mupere d.o.o. kao protivnika osiguranja i Nikolai Karpova iz Zagreba, Glumine banke d.d. u stečaju i Dubrovačke banke d.d. kao predlagatelja osiguranja solemniziran pod poslovnim brojem OU-398/99 od strane javnog bilježnika Stjepana Šaškora iz Zagreba i na isti da je izdana klauzula ovršnosti dana 10. studenog 2000.g., potom da je dana 2. rujna 1999.g. sklopljen Sporazum radi osiguranja novčanih

tražbina zasnivanjem založnog prava između Mupere d.o.o. kao protivnika osiguranja i Netre d.o.o. Zagreb, LITEXCO AG iz Lugana, Švicarske i Dubrovačke banke d.d. kao predlagatelja osiguranja solemniziran pod poslovnim brojem 1 OU-399/99 kod javnog bilježnika Stjepana Šaskora iz Zagreba i na isti da je izdana klauzula ovršnosti dana 10. studenog 2000.g.

Zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara nastupa kada protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveza (čl. 360. ZOO NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99, 88/01- dalje ZOO /99). Do prekida zastare može doći isključivo voljom i radnjom dužnika ili vjerovnika, dakle temeljem radnji stranaka u određenom obvezno pravnom odnosu.

Prema čl. 379. ZOO/99 sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom, ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za 10 godina, pa i one za koje inače zakon predviđa kraći rok zastare.

Uzimajući u obzir činjenicu da je na Sporazumima radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranog pod poslovnim brojem OU-398/99 i OU-399/99 od strane javnog bilježnika Stjepan Šakor iz Zagreba javni bilježnik na iste izdao klauzulu ovršnosti dana 10. studenog 2000.g., to je podnošenjem prijave tražbine od strane tuženika u stečajnom postupku dana 18. lipnja 2012.g., dakle protekom roka od 10 godina računajući od ovršnosti istih akata.

Što se tiče prigovora tuženika da je do prekida zastare u pogledu predmetne tražbine došlo radnjom dužnika – priznanje duga za navesti je slijedeće:

U skladu s čl. 387. ZOO/99 zastara se prekida kada dužnik prizna dug.

Po ocjeni ovog suda u odnosu na predmetnu tražbinu tužitelja nije došlo do prekida zastare u smislu odredbe čl. 387. ZOO/99. Navedena zakonska odredba propisuje da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a da se priznanje duga može učiniti ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanja osiguranja i slično.

Priznanje duga kojim se zastarijevanje prekida bez obzira da li je ono učinjeno na posredan ili neposredan način uvijek mora biti takvo da se na nedvojbjen način očituje dužnikova volja da dug zaista prizna (Vrhovni sud RH, Rev-1778/80 od 7. rujna 1981.g.)

Iz sadržaja dopisa Mupere d.o.o. od 19. travnja 2016.g. potpisane od strane direktora tužitelja, upućene tuženiku iz ovog postupka, proizlazi da isti potvrđuje kako je očevidnikom o redosljedu plaćanja od 3. ožujka 2006.g. evidentirani akceptni nalozi na žiro-računu Mupere d.o.o. za naplatu potraživanja Državne agencije za sanaciju štednih uloga i banaka putem OTP banke Zadar, a preuzetih od Dubrovačke banke d.d. u iznosu od 102.933.131,21 kn, te da traži odgodu blokade računa do 30. rujna 2006.g. do kojeg roka bi se trebalo pronaći konačno rješenje naplate potraživanja Državne agencije za sanaciju štednih uloga i banaka od Mupere d.o.o. Budući da priznanje duga mora biti jasno, određeno i bezuvjetno, to sadržaj naprijed citiranog dopisa na koji se tuženik poziva kao na dokaz priznanja duga, a kada se uzme u obzir naprijed navedeno u svezi instituta priznanja duga koja je predmet ovoga spora, se ne može tretirati kao priznanje duga iz čl. 387. ZOO/99 kojim bi zastara predmetne tražbine bila prekinuta. } ?!

Što se tiče prigovora tuženika da je do prekida zastare predmetne tražbine došlo do radnje vjerovnika-podnošenjem akceptnih naloga na naplatu za navesti je slijedeće:

Prema odredbi čl. 388. ZOO/99 zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili utvrđenja tražbine.

Dakle, do prekida zastarijevanja dovode osim podizanja tužbe i druge radnje kojima vjerovnik nastoji prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo.

Prema navodima tuženika (ročište od dana 18. ožujka 2015.g., podnesak od 4. prosinca 2015.g.) Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik je podnijela akceptne naloge na naplatu radi naplate predmetnog duga i to u razdoblju od 1998. pa do 2000.g., te kao dokaz prilaže u sudski spis očevidnik o redoslijedu plaćanja Fine, Podružnice Split od 3. ožujka 2006.g. (list 248 i 249 spisa). Tužitelj osporava da radnja podnošenja akceptnih naloga na naplatu predstavlja radnju prekida zastare, uz obrazloženje da do prekida zastare može dovesti samo radnja pokretanja ovršnog ili parničnog postupka.

Čl 6. Ugovora o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. specificirano je koje instrumente osiguranja banka ima radi naplate svojih tražbina iz čl. 2. navedenog Ugovora, naprijed navedene u obrazloženju presude. Tako je čl. 6. st. 2. predmetnog Ugovora specificirano da na temelju Ugovora o davanju garancije broj 314-273 dala instrumente osiguranja i to osam akceptnih nalog poslani ZAP-ui to: B1097429, B1097422, B1097423, 3912905, 3943952, 394395, 3943954, 3943956. Navedeni akceptni nalozi navode se u dopisu Mupere d.o.o. od 19. travnja 2006.g. i očevidniku FINE od 3. ožujka 2006.g. (list 246-249).

Po ocjeni ovog suda predmetna radnja u vidu podnošenja akceptnih naloga na naplatu predstavlja radnju kojom vjerovnik nastojao prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo i to upravo pred nadležnim organom za ostvarivanje potraživanja. Kako iz pregledanog očevidnika o redoslijedu plaćanja od 3. ožujka 2006.g. pod rednim brojem 85-94 proizlazi kako su akceptni nalozi predani na naplatu u periodu od 1998.g. do 2004.g. to je po ocjeni suda u predmetnoj pravnoj stvari u pogledu tražbine po Ugovoru o davanju garancije broj 314-273 došlo do prekida zastare, posljedično čemu u pogledu navedene tražbine tuženika prijavljene u stečajnom postupku dana 18. lipnja 2012.g. nije nastupila zastara, budući je prijava podnesena unutar desetogodišnjeg roka zastare iz čl. 379 ZOO/99. Stoga je sud ocijenio da je upravo u pogledu tražbine po Ugovoru o davanju garancije broj 314-273, a koja tražbina je osigurana Sporazumom radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnih prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranog pod brojem OU-398/99, došlo do prekida zastare. Kako iz stanja spisa sud nije mogao izvesti zaključak da se podneseni akceptni nalozi odnose na pokušaj naplate tražbine osigurane po Sporazumu o osiguranju novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranog pod poslovnim brojem OU-399/99 kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora iz Zagreba radi osiguranja tražbine banke prema Muperi d.o.o. na iznos od 11.458.721,00 kn i naplatu tražbine po Ugovoru o kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu od 20. studenog 1997.g., to je ocjena suda da u odnosu na te tražbine podnošenjem predmetnih akceptnih naloga na naplatu nije došlo do prekida zastare.

Što se tiče prigovora tuženika da je predmetna tužnikova tražbina osigurana založnim pravom upisanim u javnoj knjizi za navesti je slijedeće:

Prema odredbi čl. 368. ZOO-a kada protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osiguranja zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, dok je stavkom 2. istog članka propisano da međutim zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja se ne može namiriti iz opterećene stvari.

Slijedom toga, kako je po svojoj pravnoj prirodi založno pravo jače od zastare, to je moguće namirenje i zastarjele tražbine, ali samo onog vjerovnika čije je potraživanje osigurano založnim pravom upisanim u zemljišne knjige, ako se ne radi o kamatama i drugim povremenim davanjima.

O upisu založnog prava po Sporazumima radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranih pod poslovnim brojem OU 399/99 i OU-398/99 kod javnog bilježnik Stjepana Šaškora iz Zagreba u spisu postoje i određene isprave.

Naime, iz izvataka iz zemljišnih knjiga Općinskog suda u Splitu, zemljišno knjižni odjel Solin (verificirani zk uložak) katastarska općina Solin, broj ZK uložka 6394 sa stanjem na dan 7. rujna 2016.g. za k.čest. 4947/1 dvor površine 2450 m² (list 742-746 spisa) proizlazi da je pod rednim brojem 4.1 na temelju Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU 398/99 od 2. rujna 1999.g. i Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU-399/99 od 2. rujna 1999.g. na teret 1 prvog zk tijela uknjiženo pravo zaloga u iznosu od 4.414.038,62 DEM i nuzgredica u korist Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik, Put Republike 9, te da je pod toč. 4. toč. 2. na temelju Ugovora o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. ovjerenog u potpisu pred javnim bilježnikom u Dubrovniku Nikšom Viden dana 21. svibnja 2002.g. pod brojem ovjere OV-4580/02 uknjižen prijenos prava zaloga pod stavkom 4. toč. 1. s Dubrovačke banke d.d. na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka d.d. Zagreb. Iz istog izvataka iz zemljišnih knjiga proizlazi kako je pod rednim brojem 7. toč.1. na temelju Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU 398/99 od 2. rujna 1999.g. i Sporazuma radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava solemniziranog pod brojem OU-399/99 od 2. rujna 1999.g. na teret 1 prvog zk tijela uknjiženo pravo zaloga u iznosu od 11.458.771,00 DEM i nuzgredica u korist Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb, Jurišićeva 1, dok je pod toč. 7. toč. 2. razvidno da je zaprimljeno 21. rujna 2005.g. broj Z-2692/05 na temelju Ugovora o ustupu potraživanja uz naknadu od 7. ožujka 2002.g. ovjerenog u potpisu pred javnim bilježnikom u Dubrovniku Nikšom Viden dana 21. svibnja 2002.g. pod brojem ovjere OV-4580/02 uknjižen prijenos prava zaloga pod stavkom 7.1. Dubrovačke banke d.d. na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

Iz izvataka iz zemljišnih knjiga Općinskog suda u Splitu stalna služba u Solinu zk odjel (verificirani zk uložak) katastarska općina Solin, broj zk uložka 6394 od 21. lipnja 2012.g. (list 16-20 spisa) za k. čest. 4947/1 dvor površine 2450 m² je razvidno da je u teretnom listu C pod rednim brojem 1.1. temeljem sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini koje su upisane u zemljišne knjige i na nekretnine koje nisu upisane u zemljišne knjige i prijenosom vlasništva na pokretnim stvarima od 25. kolovoza 1998.g. na teret 1 prvog zk tijela vlasništvo Mupera d.o.o. Zagreb uknjiženo pravo zaloga u

iznosu od 11.458.771,00 kn s nuzgredicama za korist Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik, Put Republike 1.

Pregledom rješenja Općinskog suda u Splitu poseban zemljišno knjižni odjel u Solinu broj Z-681/15 od 25. siječnja 2016.g. proizlazi kako je na temelju Sporazuma o raskidu Sporazuma o prijenosu vlasništva i Sporazuma o zasnivanju založnog prava solemniziranog pod javnim bilježnikom Stjepanom Šaškorom iz Zagreba pod brojem: OU-397/11 od 2. rujna 1999.g., a koji se nalazi u zbirci isprava toga suda pod poslovnim brojem Z-1320/05 (Z-6356/99) pod toč. I. istoga dopušteno brisanje prava zaloga u ZK ulošku broj 6394 katastarska općina Solin, na nekretnini Mupera d.o.o. Zagreb, Jarunska 5, koja se sastoji od katastarske čestice čk br. 4947/1 dvor površine 2450 m² S u iznosu od 11.458.771,00 kn s nuzgredicama uknjiženog na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini koje su upisane u zemljišne knjige i na nekretnini koje nisu upisane u zemljišno knjizi i prijenosom vlasništva na pokretninama od 25. kolovoza 1998.g. i rješenja toga suda Z-937/05 (Z-5827/98) za korist: Dubrovačka banka d.d. Dubrovnik, Put Republike 9, te je točkom II. rješenja naložena provedba upisa. Pregledom rješenja Općinskog suda u Splitu posebnog zemljišno knjižnog odjela Solin broj Z-727/16 (Z-681/15) proizlazi da je točkom II. navedenoga rješenja odbijen prigovor predloženika kao neosnovan i potvrđeno rješenje Općinskog suda u Splitu posebnog zemljišno knjižnog odjela u Solinu, poslovni broj Z-681/15 od 25. siječnja 2016.g., te da je toč. III. istoga rješenja naložena zabilježba odbijanja prigovora ovršenika na nekretnini označenoj kao čest. zem. 4947/1 Z.U. 6394 K.O. Solin, sve pod posl. br. Z-727/16 do pravomoćnog okončanja postupka povodom žalbe. Iz spisu priloženog izvotka iz zemljišne knjige-neslužbene kopije ZK odjela Solin, sa stanjem na dan 7. rujna 2016.g. broj ZK uloška 6394, proizlazi kako je provedeno rješenje Općinskog suda u Splitu Z-681/15 od 25. siječnja 2016.g.

Na okolnosti visine dugovanja tužitelja prema tuženiku po osnovi glavnice i kamata po svakom od pravnih poslova koji su predmetom prijave potraživanja tuženika i obavijesti o razlučnom pravu u stečaju nad tužiteljem pod poslovnim brojem St-643/11 od 11. lipnja 2011.g. sud je izveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstveno financijske poslove Vladimir Krklec iz Splita.

Vještak Vladimir Krklec je dana 10. kolovoza 2016.g. dostavio sudu pismeno vještačenje (list 714-735 spisa).

Vještak Krklec je utvrdio kako tužitelj ima dugovanje prema tuženiku po osnovi ustupljenog potraživanja sa stanjem na datum 31. prosinca 2001.g. u ukupnom iznosu od 47.912.852,96 kn, a koje potraživanje se sastoji od potraživanja po osnovi garancije broj 786/97 od 17. travnja 1997.g. po osnovi: glavnice u iznosu od 15.221.807,08 kn, redovnih kamata u iznosu od 4.849.145,71 kn i zateznih kamata u iznosu od 1.720.569,98 kn, odnosno ukupno 21.791.522,77 kn, međutim, kako ne postoji analitička evidencija iz koje bi se moglo nedvojbeno zaključiti kada i u kojem iznosu je banka angažirala sredstva po kojoj osnovi bi vršila obračun redovitih i zateznih kamata, nedvojbeni iznos glavnice da proizlazi iz same garancije i Ugovor iste i to 11.458.771,00 kn, dok obračun kamata u ranijem razdoblju prije ustupanja potraživanja da se ne može provjeriti. Radi navedenoga vještak je utvrdio kako potraživanje po osnovi garancije 786/97 može iznositi po osnovi glavnice 11.458.771,00 kn, redovnih kamata 4.849.145,71 kn, te zateznih kamata 1.720.569,98 kn, odnosno ukupno 18.028.486,69 kn, zateznih kamata 18.775.588,03 kn, odnosno ukupno 36.804.074,72 kn. Zatezne kamate od 1. siječnja 2002.g. do otvaranja stečajnog postupka da iznose

18.775.588,03 kn, na koji način ukupna potraživanja po predmetnoj garanciji na datum otvaranja stečajnog postupka iznose 36.804.074,75 kn.

Nadalje, vještak je utvrdio kako potraživanje po osnovi garancije broj 314.273 od 2. prosinca 1996.g. i dodatka broj I Ugovoru od 14. lipnja 1999.g. iznosi i to po osnovi glavnice 17.464.771,84 kn, te redovitih kamata 5.959.075,70 kn, odnosno ukupno 23.423.847,54 kn. Međutim, kako ne postoji analitička evidencija iz koje bi se moglo nedvojbeno zaključiti kada i u kojem iznosu je banka angažirala svoja sredstva po kojoj osnovi bi vršila obračun redovnih i zateznih kamata, nedvojbeni iznos glavnice da proizlazi iz same garancije, Ugovora i dodatka broj I istoga. Stoga da se zaključuje da glavnica po navedenoj garanciji iznosi 16.633.073,75 kn, dok obračun kamata u ranijem razdoblju prije ustupljivanja potraživanja da se ne može provjeriti. Tako je vještak utvrdio da potraživanje po osnovi garancije 314-273 može iznositi po osnovi glavnice 16.633.073,075 kn redovnih kamata 5.959.075,70 kn, što daje iznos od 22.592.149,45 kn, te zateznih kamata 27.734.635,05 kn, odnosno ukupno 50.326.784,50 kn. Zatezne kamate od 1. siječnja 2002.g. do otvaranja stečajnog postupka da iznose 27.734.635,05 kn na koji način ukupna potraživanja po predmetnoj garanciji na datum potraživanja stečajnog postupka iznose 50.326.784,50 kn.

Što se tiče potraživanja po osnovi kratkoročnog kredita s deviznom klauzulom broj 01133/7 od 20. studenog 1997.g. isti da iznosi po osnovi: glavnice 1.443.762,88 kn, redovnih kamata 1.253.719,77 kn, odnosno ukupno 2.697.482,65 kn. Radi navedenoga potraživanje po osnovu kratkoročnog kredita broj 01133/7 da može iznositi po osnovi: glavnice 1.443.762,88 kn, redovnih kamata 1.253.719,77 kn, što daje iznos od 2.697.482,30 kn i zateznih kamata u iznosu od 2.407.434,30 kn, odnosno ukupno 5.104.916,95 kn. Zatezne kamate od 1. siječnja 2002.g. do otvaranja stečajnog postupka da iznos 2.407.434,30 kn. Na koji način ukupna potraživanja po predmetnom kreditu na datum otvaranja stečajnog postupka iznose 5.104.916,25 kn.

Tako je vještak utvrdio ukupno potraživanje tuženika na datum otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 92.235.776,17 kn od čega se odnosi: na glavicu iznos od 29.535.607,63 kn, na redovne kamate iznos od 12.061.941,18 kn i na zatezne kamate iznos od 50.638.227,36 kn, odnosno ukupno 92.235.776,17 kn.

Stranke nisu prigovorile pisanom vještačenju vještaka Krkleca, te ga i sud u cijelosti prihvaća kao objektivno, stručno i vjerodostojno.

Kako za tražbinu po Ugovoru o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom broj 001/337 od 20. studenog 1997.g. tuženik nema upisano založno pravo na nekretninama koja je ustupljena Ugovorom o ustupu potraživanja od 7. ožujka 2002.g., a niti u spisu postoje dokazi da je tuženik prije podnošenja prijave u stečaju u pogledu navedene tražbine pokušao u pogledu iste prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno da je u pogledu tražbine po navedenom Ugovoru došlo do prekida zastare, to je navedena tražbina tuženika pala u zastaru.

Kako iz svega naprijed navedenoga proizlazi da pored činjenice što je u pogledu tražbine po Ugovoru o davanju garancije 314-273 i dodatka broj I istoga koja je osigurana po Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranog pod poslovnim brojem OU-398/99 od strane javnog bilježnika Stjepana Šaskora i Zagreba tuženik ishodio upis založnog prava na nekretninama, te da je u pogledu navedene tražbine podnošenjem akceptnih naloga na naplatu, a kako je već naprijed

navedeno, došlo do prekida zastare, to u pogledu navedene tražbine tuženik ima pravo po ocjeni ovog suda ostvarivati tražbinu kako u pogledu glavnice tako i u pogledu kamata. ✓

Što se tiče tražbine i to po Ugovoru o davanju garancije 786/97, a koja je osigurana po Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 2. rujna 1999.g. solemniziranog pod poslovnim brojem OU-399/99 od strane javnog bilježnika Stjepana Šaskora i Zagreba, iz stanja spisa proizlazi da u pogledu tražbine koja je osigurana tim Sporazumom tuženik ima upisano založno pravo, što mu u smislu odredbe čl. 368. ZOO/99 daje pravo na ostvarivanje tražbine u pogledu glavnice, ali ne i kamata budući da, a kako je već naprijed navedeno, iz stanja spisa sud nije mogao izvesti zaključak da je u pogledu te tražbine došlo do prekida zastare.

Kako iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da potraživanje po osnovi Ugovora o izdavanju garancije 786/97 iznosi na ime glavnice 11.458.771,00 kn, a po osnovi Ugovora o davanju garancije 314-273 na ime glavnice iznosi 16.633.073,75 kn, odnosno ukupno iznos od 28.019.844,75 kn, dok je u stečajnom postupku s osnova glavnice tuženik prijavio tražbinu u iznosu od 37.159.662,39 kn, to tužiteljica osnovano osporava tražbinu tuženika na ime glavnice u iznosu od 9.139.817,64 kn, dok je neosnovano osporavanje potraživanja tuženika od strane tužitelja po osnovi glavnice u iznosu od 28.019.844,75 kn. Radi navedenoga odlučeno je kao u toč. I. izreke presude.

Kako iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da potraživanje po osnovi garancije 314-273 na ime redovnih kamata iznosi 5.959.075,70 kn na ime zateznih kamata iznosi 27.734.635,05 kn, odnosno ukupno iznos od 33.693.710,75 kn, na ime kamata, dok je u stečajnom postupku tuženik po osnovi kamata prijavio iznos od 70.354.539,93 kn, slijedom čega tužiteljica osnovano osporava tražbinu tuženika na ime kamata u iznosu od 36.660.829,18 kn, dok je neosnovano osporavanje potraživanje tuženika od strane tužitelja po osnovi kamata u iznosu od 33.693.710,75 kn. Radi navedenoga odlučeno je kao u toč. II. izreke presude.

Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva tužitelja kojim traži da se naloži zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu Stalna služba u Solinu da izvrši brisanje upisa zaloga (hipoteke) na čest.zem. 4947/1 Z.U. 6394 k.o. Solin na ime Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik, a kako je to specificirano u toč. III. presude, za navesti je kako pregledom izvataka iz zemljišnih knjiga broj zk uloška 6394 K.O. Solin sa stanjem na dan 7. rujna 2016.g. proizlazi kako je založno pravo upisano na ime Državne agencije za sanaciju štednih uloga i banaka, pa je u tom dijelu valjalo tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u toč. III. izreke presude. ✓

Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da se naloži zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu Stalna služba u Solinu da izvrši brisanje upisa plombi, a kako je to specificirano u toč. IV. izreke presude za navesti je sljedeće: Nakon što zemljišno knjižni sud zaprimi prijedlog za upis osnovna je obveza zemljišno knjižnog suda da stavi plombu u smislu odredbe čl. 98. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama (NN 91/96, 68/99, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10) i to u onom zemljišno knjižnom ulošku na koji se odnosi prijedlog za upis. Plomba se u smislu odredbe čl. 98. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama stavlja na mjesto gdje bi u zemljišno knjižnom ulošku trebalo provesti upis i to odmah nakon primitka prijedloga. Plomba se po službenoj dužnosti briše kada se upis provede ili kada se unese zabilježba odbijanja prijedloga za upis.

Radi navedenoga sud nalazi da predmetni tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu nije dopušten, pa je stoga valjalo odlučiti kao u toč. IV. izreke presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. Kako je tužitelj djelomično uspio u sporu, to je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove, pa je u odnosu na trošak valjalo odlučiti kao u toč. V. izreke presude.

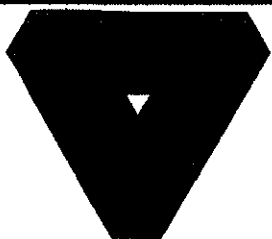
U Splitu, 23. studenog 2016. godine.

S U D A C

Ivana Madunić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja.

Ur.broj:I-762/19
Klasa: 21-02-E-80-16
U Zagrebu, 28.06.2019.g.

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU
za
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na posl.br. P-943/12

Tužitelj: **MUPERA d.o.o. u stečaju**, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447, koje zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić iz Splita, a nju punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu

Tuženik: **DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA**, Zagreb, Jurišićeva 1/II, OIB: 94819327944

Tuženik je dana 03.06.2019.g. primio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od dana 15.05.2019. godine, pa se sukladno članku 382. st.1. ZPP-a protiv iste podnosi

REVIZIJA

- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava

I Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom, posl. br. PŽ-8500/16, u točki I izreke potvrdio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. u dijelu točke I i dijelu točke II njezine izreke kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev.

Ujedno je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki II presude, posl. br. PŽ-8500/16, preinačio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. gornji, u dijelu točke II i u točki V izreke presude te je utvrdio osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 33.693.710,75 kn i naložio tuženiku da isplati tužitelju troškove postupka u iznosu od 790.695,87 kn.

U otvorenom zakonskom roku, protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-8500/16 od 15.05.2019. godine, a sukladno odredbama čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), tužitelj podnosi reviziju zbog razloga određenih odredbama članka 385. st. 1. i 2. ZPP-a i to zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. toč.11. ZPP-a
- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.1. ZPP-a koja je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom
- pogrešne primjene materijalnog prava

04.07.19

II Predmet ovog parničnog spora čini tužiteljevo osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 107.514.202,50 kn zbog nastupa zastare cjelokupne tražbine, iako je tražbina utemeljena na ovršnoj ispravi, ali da je protekao desetogodišnji rok zastare sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

Predmetna tražbina odnosila se na potraživanja iz Ugovora o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom broj 001/337, Ugovora o davanju garancije 786/97 i Ugovora o davanju garancije 314-273.

Prvostupanjski sud usvojio je djelomično tužbeni zahtjev i to u odnosu na tražbinu po Ugovoru o kratkoročnom kreditu s deviznom klauzulom br. 001/337 obzirom ista nije bila osigurana založnim pravom na nekretninama te tuženik nije prije podnošenja prijave u stečaju pokušao u pogledu iste prisilno ostvariti svoje subjektivno pravo pred sudom ili drugim nadležnim tijelom pa je tražbina pala u zastaru.

Nadalje, prvostupanjski sud je usvojio tužbeni zahtjev u odnosu na tražbinu na osnovu kamata po Ugovoru o davanju garancije 786/97 iz razloga što, iako je tražbina osigurana založnim pravom na nekretninama, na temelju stanja u spisu nije mogao izvesti zaključak da je u pogledu tog dijela tražbine došlo do prekida zastare.

U odnosu pak, na tražbinu po Ugovoru o davanju garancije 314-273, prvostupanjski sud odbio je tužbeni zahtjev, jer je tražbina osigurana založnim pravom na nekretninama te je u pogledu navedene tražbine podnošenjem akceptnih naloga na naplatu, došlo do prekida zastare pa je tuženik imao pravo ostvariti tražbinu kako u pogledu glavnice tako i u pogledu kamata.

U odnosu na tužbene zahtjeve za brisanjem upisa zalogu te brisanje upisa plombi, prvostupanjski sud je odbio (točka III) odnosno odbacio (točka IV) tužbeni zahtjev.

Na predmetnu presudu u dijelu točke I i točke II izreke tuženik se žalio smatrajući da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer je u odnosu na predmetna potraživanja došlo do prekida zastare, kako nespornim podnošenjem akceptnih naloga prednika tuženika radi naplate potraživanja, tako i samim tužiteljevim priznanjem od dana 19.04.2006. g. kao i njegovim cjelokupnim kasnijim postupanjem.

Naime, prvostupanjski sud je zauzeo stav da se dopis tužitelja od dana 19.04.2006.g. ne može smatrati priznanjem duga u smislu čl. 387. Zakona o obveznim odnosima kojim bi zastara predmetne tražbine bila prekinuta jer priznanje nije jasno, određeno i bezuvjetno.

III Predmetnom presudom posl.br. PŽ-8500/16 od dana 15.05.2019.g. Visoki trgovački sud je preinačio presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. P-943/12 od dana 23.11.2016.g. uz obrazloženje da podnošenje akceptnih naloga na naplatu, kao sredstava za osiguranje plaćanja, ne prekida zastarijevanje, a kako to pogrešno shvaća prvostupanjski sud.

Naime, Visoki trgovački sud je stava da se odredba čl. 388. Zakona o obveznim odnosima, koja predviđa prekid zastare podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja, ne može primijeniti na podnošenje akceptnih naloga na naplatu.

Tuženik smatra ovakav stav Visokog trgovačkog suda pogrešnim obzirom upravo podnošenjem akceptnog naloga, kao svake druge vjerovnikove radnje, protiv tužitelja, kao dužnika, Zavodu za platni promet / Financijskog instituciji kao nadležnom tijelu, tuženik, kao vjerovnik, poduzima radnju radi ostvarivanja potraživanja, a čime su u potpunosti ispunjene odredbe čl. 388. Zakona o obveznim odnosima i prekinuta zastara.

U prilog navedenom govori i sudska praksa iskazana u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-4514/04 od dana 21.03.2006.g. koje navodi da je „*tužitelj podnošenjem akceptnih naloga Zavodu za platni promet prije nastupa zastare poduzeo radnju protiv dužnika radi ostvarenja svog potraživanja, time je u smislu odredbe članka 388. Zakona o obveznim odnosima prekinuo zastarijevanje svog potraživanja.*“

Tuženik ističe da o ovoj odlučnoj činjenici drugostupanjski sud samo navodi da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda da se podnošenjem na naplatu sredstava za osiguranje plaćanja zastarijevanje prekida te da je prvostupanjski sud trebao riješiti pitanje trenutka ponovnog početka tijeka zastarijevanja.

Ovakvo obrazloženje drugostupanjskog suda u potpunosti je kontradiktorno odredbi čl. 388. Zakona o obveznim odnosima i ranije iznesenim stavovima istoga suda budući je tuženik bio ovlašten koristiti akceptne naloge za slučaj naplate dospjelog potraživanja, što evidentno predstavlja radnju vjerovnika radi ostvarenja potraživanja kojeg dužnik dobrovoljno nije podmirio i time ostvaruje i smisao spomenute odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Pri tom se ističe da odredbom čl. 388. Zakona o obveznim odnosima nisu taksativno navedena nadležna tijela pred kojima vjerovnik poduzimanjem radnje radi ostvarivanja svojega potraživanja prema dužniku prekida zastaru.

Pored toga, temeljem odredbi članka 375. ZPP-a, drugostupanjski je sud obavezan u obrazloženju presude, ocijeniti žalbene navode iz žalbe na prvostupanjsku presudu koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Stoga je prvenstveno potrebno upozoriti da drugostupanjski sud u pobijanoj odluci nije ocijenio sve razloge žalbe tužitelja a nije dao razloge zbog kojih je to propustio učiniti, odnosno zbog čega dio žalbenih navoda tužitelja nije od odlučnog značenja za pravilno i zakonito donošenje presude u ovom parničnom predmetu.

Time je počinio povredu iz odredaba stavka 1. članka 354. ZPP-a koja je bila od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

IV Tako je tuženik svojom žalbom pobijao prvostupanjsku presudu u dijelu obrazloženja koje navodi da se tužiteljev dopis od dana 19.04.2006.g. nema smatrati priznanjem duga u smislu čl. 387. Zakona o obveznim odnosima kojim se propisuje da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a da se priznanje duga može učiniti ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način kao što je davanje otplate, plaćanje kamata, davanja osiguranja i slično, a što ima biti nedvojbeno očitovanje dužnikove volje da se dug zaista prizna.

U odnosu na ove žalbene navode drugostupanjski sud nije se uopće očitovao te u tom dijelu presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, niti su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Tuženik smatra da je sud propustio sagledati ukupnost odnosa stranaka u ovom postupku, a iste su odlučne za utvrđenje prekida zastare predmetnog potraživanja.

Tako je analizom dopisa tužitelja od dana 19.04.2006.g. razvidno da ne postoji dvojba oko sadržaja tužiteljeve - dužnikove svijesti i da sadržaj izjava u dopisu podrazumijevaju da tužitelj zna za postojanje duga prema tuženiku.

Dakle, tužiteljevo očitovanje volje nije ni na koji način dvojbeno već je čak štoviše upereno na način rješavanja predmetnog dugovanja, te pri tom tužitelj ne stavlja apsolutno niti jedan prigovor koji bi dovodio u dvojbu egzistiranje predmetne tražbine tuženika.

Dakle, tuženik smatra da, dok god se na osnovi priznanja može s visokim stupnjem sigurnosti odrediti koji je dug dužnik imao na umu, ne postoji razlog tražiti dodatne pretpostavke.

Tako tužitelj u svojem dopisu navodi da su „podneseni akceptni nalozi na našem žiro računu... za naplatu Vašeg potraživanja putem OTP banke, a preuzetih od Dubrovačke banke d.d. na slijedeće iznose:.... Molimo odgodite blokadu žiro računa u navedenim iznosima do 30.09.2006.g. do kojeg roka bi zajedno trebali pronaći konačno rješenje naplate Vašeg potraživanja od Mupere...”

Tuženik navodi sudsku praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja u obrazloženju presude posl. br. PŽ-7766/04 od dana 10.10.2007.g. navodi da „za pravnu valjanost pismenog priznanja nije potrebno primjerice navođenje točnog iznosa predmetnog potraživanja, već je dovoljno priznanje samog postojanja duga...” U tom predmetu sud je sagledavajući navode iz dopisa tuženika cijenio kao tuženikovo pisano priznanje duga sadržaj „...dolazio do poteškoća pogotovu po pitanju pravovremenog plaćanja, opravdavajući to općom nelikvidnošću, kako se trudio iznaći mogućnost plaćanja te kako je „nakon nekog vremena u potpunosti izmirio dugovanje prema tužitelju” pa obzirom na navedeno moli tužitelja da razmotri i preispita odluku o terećenju u smislu daljnje suradnje u kojoj će „moći popraviti neke od propuštenih stvari”.

Ujedno, sud je propustio cijeniti i ranije postupanje tužitelja u cilju načina podmirenja dugovanja prema tuženiku, konkretno dopis tužitelja od dana 08.04.2002.g. zajedno sa priležećom dokumentacijom u kojoj su vidljive i osnove i iznosi predmetne tražbine tuženika.

Tuženik smatra da je sud već i taj predmetni dopis imao također smatrati priznanjem duga.

Dakle, iz cjelokupnog postupanja tužitelja proizlazi tužiteljevo nedvojbeno priznanje duga.

Međutim sud je propustio potpuno i točno utvrditi činjenično stanje i na isto pravilno primijeniti materijalno pravo i donijeti zakonitu odluku.

V Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da revizijski sud pobijanu drugostupanjsku presudu i rješenje ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, podredno da prihvati reviziju i preinači pobijanu presudu i rješenje.

Za tuženika:
DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE
ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA
Martina Rodić, dipl. iur.

PRILOG:

- originalni primjerak punomoći za izjavljivanje revizije za Martinu Rodić, dipl. iur.
- preslika svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu Martine Rodić

[illegible]

- Završni račun stečajnog upravitelja-završna stečajna bilanca
- Završni diobeni popis

OBRAZAC 22.
ZAVRŠNI RAČUN STEČAJNOG UPRAVITELJA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Poslovni broj: 14 St-643/2011

Dužnik: MUPERA d.o.o., u stečaju, Solin

OIB: 16903436447

Stečajna upraviteljica: Ljiljana Poljanić, dipl.oec.

Vinkovačka 25, Split

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 14 St-643/2011 od 10.05.2012.god. otvoren je stečajni postupak nad društvom Mupera d.o.o., Solin, OIB: 16903436447 u kojem sam imenovana za stečajnu upraviteljicu.

Nakon imenovanja kao stečajna upraviteljica poduzela sam sve radnje radi utvrđivanja imovine stečajnog dužnika, utvrđivanja obveza odnosno tražbina u stečajnom postupku.

U periodu od otvaranja stečajnog postupka do zaključno 10.12.2018.god. ostvareni su prihodi i rashodi prema računu prihoda i rashoda u t.l.

I- RAČUN PRIHODA I RASHODA za period od 10.05.2012. do 10.12.2018.god.

A. PRIHOD

Kupovina za nekretnine „Mini pivovara“- 01/2017	6.751.000,00
Prihod od jamčevine „Bobis“- 2016.	100.000,00
Kupovina od opreme po ug.od 30.05.2014.- razlučna prava	258.862,79
Prihod od sekundarne sirovine 04/2015- razlučna prava	28.024,00
Prihod od sekund.sirovine 03-07/2015- slobodna oprema	61.880,00
Doznaka Trgovačkog suda u Splitu- 17.04.2018.	1.153,29
Prihod od kamate po žiro računu do 10.12.2018.	4.686,96
SVEUKUPNO PRIHOD:	7.205.607,04

B. RASHOD

Vještvo za nekretnine i dopuna vještva- Malenica	19.500,00
Vještvo za opremu- Ugrina	2.500,00
Objava oglasa „Slobodna Dalmacija“ 9x 1.980,00 kn	17.820,00
Pristojba tužba i presuda (DAB) TS Split br. P-943/12	10.100,00
Isplata razluč.vjer. nekretnine- Ministarstvo Financija	4.348.789,00
Isplata razluč.vjer. nekretnine- Nikolai Karapov	1.494.786,00
Isplata razluč.vjer. oprema-Glumina banka d.d. u stečaju	258.297,00
Kancelarijski materijal	2.383,70
Biljezi i pristojba DZS s provizijom	289,80
Poštarina	680,20
Provizija žiro račun do 30.11.2018.	1.311,90
Paušalni trošak steč.upr.za tel.mob.internet. 2012-2018.	2.000,00
Trošak osob.aut.steč.upr. 1000kmx2 – 2012-2018.	2.000,00
Doprinosi na troškove steč.uprav.	2.599,14
Odvjetničke usluge po ugovoru od 08.02.2013.	37.500,00
Sudski troškovi objave NN i 1 oglas Slobodna Dalmacija	4.080,00
Povrat posebne pristojbe za vođenje stečaja- Lavčević dd	10.000,00
Pristojba za unošenje T.br.24 ZSP	2.000,00

Neto nagrada stež.uprav. za unovčenu opremu-Uredba/03	34.880,00
Doprinosi na nagradu stež.uprav. za opremu- Uredba/03	22.664,51
Bruto nagrada stež.uprav. za unovč.nekretnine-Uredba/15	491.060,00
Doprinos ZO na bruto nagradu stež.uprav. 7,5%	36.829,50
Rezervacija za troškove do zaključenja postupka	2.000,00
Ukupno:	6.804.070,75
Završna dioba- namirenje I-VIR- 100%	152.904,47
Završna dioba -namirenje II-VIR s rez.za osp.tražb-0,16%	248.631,82
SVEUKUPNO RASHOD:	7.205.607,04

Iz gore prikazanih ostvarenih sveukupnih prihoda u tablici A. Prihod, do dana podnošenja ovog izvješća, izvršena je prema tablici B. Rashod isplata različitim vjerovnicima, plaćeni troškovi vještačenja, oglasi Slobodna Dalmacija, sudske pristojbe, kancelarijski materijal, biljezi i pristojba, poštarina, tel. mob. internet, troškovi osobnog automobila te provizija žiro račun, ukupno 6.160.457,60 kn. Raspoloživa novčana sredstva iznose 1.045.149,44 kn za rashode navedene u tablici B. Rashod pod odvjetničke usluge, sudski troškovi, povrat pristojbe Lavčević, pristojba za unovčenje, doprinosi na troškove, ukupni trošak nagrade stečajni uprav. prema Uredbi/03, ukupni trošak nagrade stež.uprav. prema Uredbi/15, rezervacija troškova do zaključenje postupka te završnu diobu vjerovnicima I-VIR u 100% iznosu i vjerovnicima II-VIR s rezervacijom za osporenu tražbinu u iznosu od 0,16%.

II- ZAVRŠNA BILANCA

Po pružanju dužnosti u ovom stečajnom postupku utvrdila sam da stečajni dužnik nije predavao financijska izvješća nadležnoj poreznoj upravi više godina, da nije vodio poslovne knjige da mu je žiro-račun bio permanentno blokiran od 1998.god., da uprava nije otvorila novi račun u 2002.god. prilikom reforme platnog prometa te mu je 2002.god. otvoren novi račun po službenoj dužnosti kod HPB jer je imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje. HPB je 2008.god. zatvorila taj račun iz razloga jer se ni nakon proteka roka od pet godina nije uskladio sa Zakonom o platnom prometu u zemlji. HPB je o zatvaranju računa izvijestila i Ministarstvo financija i Hrvatsku Narodnu banku. Slijedom navedenog stečajni dužnik nije imao žiro račun ni kod ijedne banke kada je otvoren stečajni postupak. Izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika dato je isključivo na temelju posljednjih financijskih izvješća predatih poreznoj upravi i to za 2005, 2006 i 2007.god., Zapisnika o obavljenom financijskom nadzoru Financijske policije, Postaja Split od 30.11.2007.god. te uvida u registar TS Split i Zemljišnu knjigu k.o. Solin u kojoj je stečajni dužnik bio upisan kao vlasnik pogona „Mini pivovara“ u Solinu, na adresi Matoševa bb. Prilikom stupanja u posjed pogona „Mini pivovare“ utvrdila sam da je pogon potpuno devastiran i opljačkani te da je poslovna dokumentacija uništena i razbacana po pogonu.

IMOVINA

U posljednjim financijskim izvješćima za 2007.god. iskazana je imovina stečajnog dužnika u iznosu od 71.344.753,94 kn od čega dugotrajna imovina u iznosu 70.411.570,57 kn a sastojala se od zemljišta u iznosu 1.860.001,20 kn; tvorničke zgrade i hale 22.741.913,73 kn; Tehnička postrojenja i uređaji 45.808.013,64 kn te Uredska oprema i telefonska centrala 1.642,00 kn. Kratkotrajna imovina iskazana je u iznosu 933.183,37 kn a sastojala se od Potraživanja od kupaca u iznosu 877.805,97 kn; Potraživanja za dane predujmove 53.200,00 kn i Potraživanja stečena cesijama 2.177,40 kn.

Obzirom na devastiran i opljačkan pogon te protok vremena do otvaranja stečajnog postupka bilo je evidentno da vrijednost imovine iskazana u 2007.god. ne predstavlja stvarnu vrijednost imovine stečajnog dužnika.

Kako bi se utvrdila stvarna vrijednost imovine stečajnog dužnika angažirani su sudski vještaci za nekretnine Jure Malenica a za postrojenje Vinko Ugrina.

Vještak Jure Malenica u procjeni nekretnina- Mini pivovara od 20.06.2012.god. utvrdio je da je stečajni dužnik vlasnik nekretnina upisanih u zk. k.o. Solin u Z.u. 5216 i to č.z. 4934/27 vinograd pov. 408 m2, č.z. 4947/5 zgrada-pivovara pov. 1804 m2; 4947/6 rezervoar pov. 50 m2 i č.z. 4947/7 rezervoar pov. 14.m2, ukupno 2276 m2 te u Z.u. 6394 č.z.4947/1 dvor pov. 2450 m2 koje u naravi predstavljaju pogon „Mini pivovare“ te da mu vrijednost obzirom na stanje u kojem se nalazi iznosi 16.984.882,98 kn. Radi znatnog smanjenja cijena na tržištu nekretnina i daljnje devastacije pogona vještak Jure Malenica je korigirao vrijednost pogona „Mini pivovare“ dopunom vještva od 09.05.2015. te utvrdio novu tržišnu vrijednost u iznosu 13.190.747,07 kn.

Vještak Vinko Ugrina procjenio je ostatak postrojenja nakon devastacije i otuđenja većeg dijela opreme kao sekundarnu sirovinu u iznosu 65.860,00 kn.

Pogon Mini pivovare bio je opterećen različitim pravima i to u Z.u. 5216 na listu o hipoteke po prvenstvenom redu pod br.1 RH, Ministarstva financija 14.800.000,00 kn i pod br. 2. Credo banka d.d. u stečaju 5.712.000,00 kn te u Z.u 6394 pod br. 1 Karpol Nioiai 134.136,98 DEM, pod br.2 Karpol Nikolai 832.650,00 USD, pod. br. 3 Glumina banka d.d. u stečaju 592.009,11 DEM, pod br. 4 DAB 4.414.038,62 DEM, 5.NETRA d.o.o. 563.796,01 DEM, pod br. 6 LITEXCO AG 2.970.000,00 DEM, pod br. 7 DAB 11.458.771,00 kn, pod br. 8 RH, Ministarstvo financija 14.800.000,00 kn i pod br. 9 Credo banka dd u stečaju 5.712.000,00 kn.

Različna prava na djelu postrojenja imala je Glumina banka dd u stečaju u iznosu 592.009,11 DEM.

Na Skupštini vjerovnika održanoj 14.03.2013.god. svi vjerovnici uključujući i različite vjerovnike suglasili su se s prodajom cjelokupne imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku po pravilima OZ.

Radi prodaje nekretnina održano je 10 dražbenih ročišta i nekretnine su se prodale tek na desetom dražbenom ročištu za iznos od 6.751.000,00 kn kupcu Tommy d.o.o. te mu iste dosuđene Rješenjem o dosudi od 21.12.2016.god. i Zaključkom od 26.01.2017.god. obzirom da je kupac u cijelosti uplatio kupoprodajnu cijenu na depozitni račun suda. Na devetom dražbenom ročištu Bobis d.o.o. izlicitirao je kupoprodajnu cijenu od 9.250.000,00 kn no odustao je od kupnje te je izgubio pravo na povrat jamčevine od 100.000,00 kn jer se nekretnina na slijedećem ročištu prodala za znatno nižu cijenu a što je potvrdio i VTS Rješenjem br. Pž-6496/2017 od 07.11.2017.god.

Postrojenje i oprema prodati su uz suglasnost različitog vjerovnika, Glumina banka d.d. u stečaju, neposrednom pogodbom i to oprema opterećena različitim pravima 16 silosa po ugovoru od 30.05.2014.god za iznos 258.863,00 kn i kao sekundarna sirovina po računu br. 02-2015 od 29.04.2015. u iznosu 28.024,00 kn, ukupno 286.887,00 kn uplaćeno na depozitni račun suda te slobodna oprema kao sekundarna sirovina u iznosu 61.880,00 kn , ukupno za postrojenje i opremu ostvarena je kupovina od 348.767,00 kn.

Pregled imovine utvrđene u stečaju i vrijednost unovčene imovine u tijeku stečaja:

Imovina	Vrijednost po vještvu	Prodaja	Ostvarena kupovina
Nekretnine	13.190.747,07	10 javna dražba	6.751.000,00
Postrojenje	65.860,00	neposred.pogodbom	348.767,00
		jamčevina Bobis	100.000,00
Ukupno:	13.256.607,07	Ukupno:	7.199.767,00

OBVEZE

U tijeku stečajnog postupka održana su dva ispitna ročišta dana 03.07.2012.god. i 08.02.2013.god. Tražbine stečajnih vjerovnika pravomoćno su utvrđene u iznosu 75.790.796,89 kn a nepravomoćno osporene u iznosu 85.941.305,55 kn i to:

Stečajni vjerovnici	Prijavljene tražbine	Utvrđene tražbine	Osporene tražbine
I-VIR	152.904,47	152.904,47	0,00
II-VIR/Opći	161.574.197,97	75.632.892,42	85.941.305,55

Privitak: Tablica utvrđenih tražbina za namirenje u završnoj diobi

b) Ostale obveze stečajne mase	
- Odvjetnički trošak po ugovoru od 08.02.2013.-pamica DAB	37.500,00
- Povrat posebne pristojbe za vođenje stečaja Lavčević d.d.	10.000,00
- Rezervacija za troškove do zaključenja postupka	2.000,00
Ukupno obveze stečajne mase:	49.500,00
Sveukupno a)+b):	643.613,15
Raspoloživa novčana sredstva	1.045.149,44
Stečajni trošak i ostale obveze steč.mase.	- 643.613,15
Novčana sredstva za završnu diobu	401.536,29

Sukladno čl.29 st.2 SZ/96 stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad koju nagradu određuje stečajni sudac prema Uredbi kojom se utvrđuju kriteriji i način obračuna.

1. Uredba /03- Unovčena oprema u periodu 05/2014-07/2015 : 348.767,00 kn
 čl.4 (10% x 348.776,00 kn) Neto nagrada = 34.880,00 kn
 čl.19 Ukupni doprinosi na neto nagradu = 22.664,51 kn
 Ukupni trošak nagrade steč.upr.Uredba/03: 57.544,51 kn

2. Uredba/15- Unovčene nekretnine i prihod od jamčevine 2016/2017: 6.851.000,00 kn
 Primjenom čl.7 primjenjuje se % i to:

od	do 100.000,00	- 16%	= 16.000,00 kn
na razliku od 100.000,01	do 300.000,00	- 12 %	= 24.000,00 kn
na razliku od 300.000,01	do 500.000,00	- 10 %	= 20.000,00 kn
na razliku od 500.000,01	do 1.000.000,00	- 8 %	= 40.000,00 kn
na razliku od 1.000.000,01	do 5.000.000,00	- 7 %	= 280.000,00 kn
na razliku od 5.000.000,01	do 6.851.000,00	- 6 %	= 111.060,00 kn
Ukupno bruto nagrada steč.uprav. Uredba/15			491.060,00 kn
Doprinos ZO na bruto nagradu steč.uprav.		- 7,5%	36.829,50 kn
Ukupni trošak nagrade steč.upr.Uredba/15:			527.889,50 kn

III. ZAVRŠNI IZVJEŠTAJ STEČAJNOG UPRAVITELJA

Stečajni postupak otvoren je 10.05.2012.god. Po imenovanju za stečajnu upraviteljicu sukladno odredbama čl.25 SZ/96 obavila sam sve moguće aktivnosti neophodne za odvijanje stečajnog postupka i to:

1. Prikupila financijska izvješća od nadležnih institucija radi utvrđivanja imovine obzirom da je pogon u vlasništvu dužnika bio devastiran i dokumentacija uništena.
2. Izradila pečat stečajnog dužnika sukladno zakonskim obvezama.
3. Dužniku je račun bio zatvoren po službenoj dužnosti 2008.god. Otvorila sam novi račun u stečaju kod HPB.
4. Zaprimila i ispitala tražbine vjerovnika za ispitno i posebno ispitno ročište.
5. Pripremila dokumentaciju za ispitno i posebno ispitno ročište.
6. Podnjela Izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika za izvještajno ročište.
7. Izvršila uvid u Z.k. k.o.Solin u Z.u. u kojima je upisana imovina dužnika te podnjela pozornicu za rješavanje neriješenih plombi kojih je bilo 10 u vrijeme otvaranja stečajnog postupka.
8. Angažirala vještaka za procjenu nekretnina, pogona Mini pivovare.
9. Angažirala vještaka za procjenu opreme pogona.

10. Predložila sudu i vjerovnicima unovčenja imeovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku i obustavu ovrha prodaje nekretnina na OS pokronute 2010.god.
11. Pokrenula parnični postupak P-943/2012 radi osporavanja tražbine vjerovnika DAB u cjelokupnom iznosu te izdala punomoć odvjetnici Jadranki Meštrović Kologranić prema ugovoru o zastupanju od 08.02.2013.
12. Ishodila brisanje u Z.k. dvostrukih upisa i neizbrisane hipoteke na 11.458.771,00 kn.
13. Pripremila i dostavila svu dokumentaciju za potrebe vođenja parničnog postupka.
14. Objavila oglase o prodaji imovine u Slobodnoj Dalmaciji te dostavila dokumentaciju za oglašavanje prodaje na web stranicama sudačke mreže i HGK za održanih 10 dražbenih ročišta.
15. Obilazila pogon Mini pivovare i prijavljivala krađe nadležnoj Policijskoj postaji što je dovelo do uhićenja trojice zatečenih kradljivaca koji su pravomoćno osuđeni na kazne zatvora od 2 godine.
16. Prodala opremu neposrednom pogodbom kao sekundaru sirovinu i ostvarila kupovinu višestruko veću od procjenjene vrijednosti opreme kao sekundarne sirovine.
17. Unovčila sam cjelokupnu imovinu stečajnog dužnika.
18. Predložila i izvršila isplate razlučnim vjerovnicima.
18. Izvršila primopredaju pogona Mini pivovare kupcu Tommy d.o.o.

IV. ZAVRŠNA DIOBA

Sukladno čl. 192 i 193 SZ/96 a u svezi čl. 441 SZ/15 ispunjeni su uvjeti da se održi završno ročište vjerovnika te da se provede završna dioba budući da su ispitane sve tražbine vjerovnika te unovčena cjelokupna imovina stečajnog dužnika.

U odnosu na raspoloživa novčana sredstva dostatna za isplatu predloženog stečajnog troška i podmirenje ostalih obveza stečajne mase preostaju sredstva za završnu diobu stečajnim vjerovnicima u iznosu 401.536,29 kn. Diobenim popisom predlaže se isplata stečajnim vjerovnicima I-VIR u 100% iznosu od 152.904,47 kn te stečajnim vjerovnicima II-VIR s rezervacijom za nepravomoćno osporenu tražbinu u iznosu od 248.631,82 kn što čini 0,16 namirenje svih utvrđenih tražbina s rezervacijom osporene tražbine tog isplatnog reda prema Završnom diobenom popisu u privitku.

Nakon isplate po Završnoj diobi te isplate predloženog stečajnog troška i ostalih obveza stečajne mase predlaže se zaključenje stečajnog postupka nad dužnikom „Mupera“ d.o.o., Solin pozivom na čl. 196 SZ/96 a u svezi čl. 441 SZ/15.

Stečajna upraviteljica:

Ljiljana Poljanec, dipl.oec.

MUPERA d.o.o.
U STEČAJU
S O L I N

Privitak: ZAVRŠNI DIOBENI POPIS

"MUPERA " d.o.o., u stečaju, Solin

OIB: 16903436447

ZAVRŠNI DIOBENI POPIS

Ukupni iznos koji se isplaćuje s rezervacijom:

401.536,29 kn

1. STEČAJNI VJEROVNICI I-VIR

Iznos koji se isplaćuje vjerovnicima I-VIR:

152.904,47 kn

Postotno učesće namirenja stečajnih vjerovnika I-VIR:

100%

	VJEROVNIK	OIB	Adresa	UTVRĐENO	%	Iznos za isplatu
1.	MF, Porezna uprava- zastupana po ŽDO Split, Građ.-upr.odjel	18683136487	Katančićeve 5 10000 Zagreb	152.904,47	100,00%	152.904,47
	UKUPNO: I. VIŠI ISPLATNI RED			152.904,47		152.904,47

2. STEČAJNI VJEROVNICI II-VIR

Iznos koji se isplaćuje vjerovnicima II-VIR s rezervacijom:

248.631,82

Postotno učešće namirenja stečajnih vjerovnika II-VIR s rezervacijom:

0,16%

	VJEROVNIK			UTVRĐENO/ Nepravomoćno osporeno	%	Iznos za isplatu/rezervacija isplate
1.	LAVČEVIĆ d.d.	71421617824	Bihačka 2 21000 Split	2.594.723,28	1,67%	4.152,15
2.	TRAST d.d., Split zast po odvjet. Martini Tončić-Bota iz Zagreba	93225891495	Gat Sv.Duje 4 21000 Split	243.337,21	0,16%	397,81
3.	HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Elektrodalmacija Split	46830600751	Poljička cesta 73 21000 Split	44.498,67	0,03%	74,59
4.	HRVATSKI TELEKOM d.d.	81793146560	Roberta Frangeša Mihanovića 9 10110 Zagreb	40.811,51	0,03%	74,59
5.	DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA-DAB	94819327944	Jurišićeva 1/II 10000 Zagreb	28.019.844,75	18,06%	44.902,91
6.	MF, Porezna uprava- zastupana po ŽDO Split, Grad.-upr.odjel	18683136487	Katančićeva 5 10000 Zagreb	28.325.603,10	18,26%	45.400,17

7.	HRVATSKE VODE, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220	28921383001	Ulica grada Vukovara 220 10000 Zagreb	48.630,35	0,03%	74,59
8.	GLUMINA BANKA d.d., u stečaju, zastupana po Zlatku Mičinu, odvjetniku iz Zagreba	82806041381	Kenedyev trg 6/B 10000 Zagreb	7.580.873,67	4,89%	12.158,10
9.	MINISTARSTVO FINACIJA - zast.po ŽDO Split, Grad.-upr.odjel	18683136487	Katančićeva 5 10000 Zagreb	8.734.569,88	5,63%	13.997,97
10.	DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA-DAB REZERVACIJA za nepravomoćno osporeni iznos	94819327944	Jurišićeva 1/II 10000 Zagreb	79.494.357,75	51,24%	127.398,94
	UKUPNO: IL VIŠI/OPĆI ISPLATNI RED			155.127.250,17	100,00%	248.631,82

U Splitu 29.11.2018.

Stečajna upraviteljica:

Ljiljana Poljanec, dipl.oec.

"MUPERA " d.o.o., u stečaju, Solin
UTVRĐENE TRAZBINE SVA ROČIŠTA

STEČAJNI VJEROVNIČI:

I. VIŠI ISPLATNI RED

Broj traž.	VJEROVNIK	PRIJAVLJENO	UTVRĐENO	OSPORENO	Status ospornih tražbina
6.A	RH, MF, Porezna uprava, zastupana po Županijskom držav. odvjet. u Splitu, Građansko-upravni odjel	152.904,47	152.904,47	0,00	
	UKUPNO: I. VIŠI ISPLATNI RED	152.904,47	152.904,47	0,00	

II. VIŠI ISPLATNI RED

Broj tražb.	VJEROVNIK	PRIJAVLJENO	UTVRĐENO	OSPORENO	Status ospornih tražbina
1.	LAVČEVIĆ d.d. Split, Bihacka 2	2.594.723,28	2.594.723,28	0,00	
2.	TRAST d.d., Split zast po odvjet. Martini Tončić-Bota iz Zagreba	267.856,91	243.337,21	24.519,70	Pravomoćno osporeno. Vjerovnik nije pokrenuo parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine
3.	HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Elektrodalmacija Split, Poljička cesta 73	44.498,67	44.498,67	0,00	

4.	HRVATSKI TELEKOM d.d., Split, Sinjska 4	40.811,51	40.811,51	0,00	
5.	DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA-DAB Zagreb, Jurišićeva 1/II	107.514.202,50	28.019.844,75	79.494.357,75	Pravomoćno utvrđen dio glavnice u parnici P-943/2012 a osporen dio glavnice i kamate po žalbama na VTS-u od 16.12.2016. br. PZ-8500/2016. Rezervacija za osporeni iznos.
6.B	RH, MF, Porezna uprava, zastupana po Županijskom držav. odvjet. u Splitu, Građansko-upravni odjel	29.283.369,96	28.325.603,10	957.766,86	Pravomoćno osporeno. Vjerovnik nije pokrenuo parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine
7.	HRVATSKE VODE, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220	202.310,39	48.630,35	153.680,04	Pravomoćno osporeno. Vjerovnik nije pokrenuo parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine
8.	GLUMINA BANKA d.d., u stečaju, zastupana po Zlatku Mičinu, odvjetniku iz Zagreba	7.867.760,67	7.580.873,67	286.887,00	Tražbina namirena iz kupovine s osnova različitih prava u iznosu 286.887,00.
9.	MINISTARSTVO FINACIJA - zast. po ŽDO Split, Građ.-upr. odjel	13.758.664,08	8.734.569,88	5.024.094,20	Tražbina namirena iz kupovine s osnova različitih prava u iznosu 5.024.094,20 kn.
	UKUPNO: II. VIŠI/OPĆI ISPLATNI RED	161.574.197,97	75.632.892,42	85.941.305,55	

U Splitu, 10.12.2018.

Stečajni upravitelj:

Ljiljana Poljanec, dipl. oec.

MUPERA d.o.o.
U stečaju
S O L I N

"MUPERA" d.o.o., u stečaju, Solin
TABLICA SVIH PRIJAVLJENIH I ISPLAĆENIH RAZLUČNIH PRAVA

OBAVIJEST O RAZLUČNIM PRAVIMA

R. br.	VJEROVNIK	Razlučna prava na imovini	PRIJAVLJENI IZNOS RAZLUČ. PRAVA	ISPL.RAZLUČ. VJEROV. 22.09.2017.	RAZLIKA NENAM. KAO STEČ. VJEROV.
1.	TRAST d.d., Split zasupan po odvjetnici Martini Tončić-Bota iz Zagreba	Ovrh-10501/2001 od 02.04.2009. TS Zagreb ovrha na nek. z.k. ul.5216 i z.k.ul. 6394 k.o. Solin	243.337,21	0,00	243.337,21
2.	DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I SANACIJU BANAKA-DAB Zagreb, Jurišićeva 1/II	Razl.nekret.u z.k. ul.6394 k.o. dvor,solem.ug.o založ.prav.OU-398/99 od 02.09.99. i OU-399/99 od 02.09.99. ovršni od 10.11.00. i OU-315/99-2 od 16.09.99. na pokret.	107.514.202,50	0,00	107.514.202,50
3.	GLUMINA BANKA d.d., u stečaju, zastupana po Zlatku Mičinu, odvjetniku iz Zagreba	Razl.na č.z.4947/1-dvor-Z.u.6394 K.o Solin pod r.br.br.3.u C. Razl.na postrojenj.-OU-315/99-2 od 16.09.99.-OS Split OVR-2311/09 IOVR-2310/09 prod.u ovrši.	7.867.760,67	286.887,00	7.580.873,67
4.	MINISTARSTVO FINACIJA -zast. po ŽDO- Split, Gr.-upr.odjel	Razl.na nekret.u Z.u. 5216 i u Z.u. 6394 pod r.br.8 -k.o.Solin	13.758.664,08	5.024.094,20	8.734.569,88
5.	NIKOLAI KARPOL iz Zagreba, I.B.Mažuranića 16, zast.po odv. Ninu Reskušiću iz Zagreba	Razl.na č.z.4947/1-dvor-Z.u.6394 K.o Solin upisna pod r.br.1 i 2.u C.	EUR 138.429,65 USD 1.680.638,35	1.726.905,80	0,00

NAPOMENA: Razlučni vjerovnici pod brojem 1, 2, 3 i 4 prijavili su kao stečajni vjerovnici

cjelokupni iznos nenamirenja iz razlučnog prava.

Razlučni vjerovnik pod brojem 5. Nikolai Karpol nije prijavio kao steč.vj. iznos nenamirenje iz razl.prava.

U Splitu, 10.12.2018.

Stečajna upraviteljica:

Ljiljana Poljanec, dipl.oec.

MUPERA d.o.o.
U STEČAJU
SOLIN

ODVJETNICA
JADRANKA MEŠTROVIĆ KOLOGRANIĆ
ZAGREB, ZAGORSKA 22
TEL/ 00385 1 3779 429, FAX 01 55 73 643, mob: 091 501 84 64
e-mail: odvjetnicki.ured.jmk@gmail.com

VRHOVNI SUD RH
putem
TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

Na poslovni broj: P 943/12

TUŽITELJ:

MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447, zastupano po stečajnoj upraviteljici Ljiljani Poljanić iz Splita, dipl.oec., OIB: 73648398828 oboje po punomoćniku Jadranki Meštrović Kologranić odvjetnici iz Zagreba, Zagorska 22, OIB: 74392332842

TUŽENIK:

Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, OIB: 94819327944, Zagreb, Jurišićeva 1, zastupana po punomoćniku po zaposlenju dipl. iur. Martina Rodić

ODGOVOR TUŽITELJA NA REVIZIJU TUŽENIKA

trostruko

Na reviziju tuženika od 08.srpnja 2019. godine izjavljenu protiv presude Visokog trgovačkog suda RH pod poslovnim brojem Pž 8500/16 od 15.svibnja 2019. godine koju je tužitelj zaprimio 29.srpnja 2019. godine tužitelj po punomoćnici u ostavljenom roku od 15 dana, od dana primitka daje odgovor kako slijedi:

Revident je uložio reviziju protiv presude Visokog trgovačkog suda RH Pž 8500/16 pozivajući se na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 254. stavak 2. točka 11 ZPP-a, bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a koje su po mišljenju istog učinjene pred drugostupanjskim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužitelj ističe da je revizija tuženika u potpunosti neosnovana.

Drugostupanjski sud pobijanom presudom nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se revident poziva, a koje nije niti obrazložio, niti je drugostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Suprotno navodima revidenta tužitelj ističe da je drugostupanjski sud ispravno primijenio materijalno pravo odbijajući točkom I petita pobijana presude kao neosnovanu tužnikovu žalbu i potvrđujući presudu Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P 943/12 od 23.studenog 2016. godine, u dijelu točke I i dijelu točke II njezine izreke kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev, ispravno je primijenio materijalno pravo te preinačio presudu Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P 943/12 od 23.studenog 2016. godine u dijelu točke II njezine izreke kojim je za iznos od 33.693.710,75 kn osporavanje tužitelja odbijeno kao neosnovano i u točki V izreke kojom je odlučeno o troškovima postupka i suđeno da se utvrđuje osnovano osporavanje prijavljene tražbine tuženika kao tražbine II višeg isplatnog reda u iznosu od 33.693.710,75 kn, obvezuje tuženik na plaćanje troškova postupka u iznosu od 790.695,87 kn u roku od 8 dana, te točkom III odbija tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupku kao neosnovan.

Revident u svojoj reviziji ničim ne dokazuje da bi drugostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešno primijenio materijalno pravo, već samo ponavlja navode iz tijeka parničnog postupka pozivajući se da presuđeni iznos u korist tužitelja kao osnovano osporena tražbina ne bi bio u zastari bez valjanog pravnog obrazloženja i prilažući pravnu praksu koja nije relevantna za konkretnu pravnu stvar.

Ispravan je stav drugostupanjskog suda da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda da se podnošenjem na naplatu sredstva za osiguranje plaćanje zastarijevanje prekida.

Ispravno drugostupanjski sud tumači kada bi se na taj način zastara prekinula, što nije, jednom prekinut tijekom zastarijevanja ne znači da zastarijevanje više nikada ne teče, već je odredbom članka 392. stavka 1. ZOO-a propisano da nakon prekida zastarijevanja ono počinje teći iznova, a u smislu odredbe stavak 3 tog članka zbog razloga iz članka 388. ZOO-a zastarijevanje počinje teći iznova od dana kada je spor okončan ili svršen na neki drugi način.

U konkretnom slučaju parničnog ili ovršnog spora između stranaka nikada nije bilo pa da bi mogao biti okončan jer tuženik nije poduzeo niti ovršni niti parnični postupak u cilju naplate svojih potraživanja.

Tuženik je kako je to i dokazano u postupku preuzeo od Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik Ugovorom o ustupu potraživanja uz naknadu sva potraživanja od iste koji ugovor je zaključen 07.ožujka 2002. godine, a stupio na snagu 28.ožujka 2002. godine.

Tužitelj je uz podnesak od 26.ožujka 2015. godine priložio dopis upućen od Hrvatske poštanske banke d.d.dana 23.veljače 2012. godine privremenoj upraviteljici Mupera d.o.o. Ankici Čenić te ju obavijestio da je račun tvrtke Mupera d.o.o. zatvoren 11.srpnja 2008. godine jer se nije uskladio sa Zakonom o platnom prometu u zemlji, te da račun poslovnog subjekta nema pravnog sljednika. Navedenim dopisom istaknuto je temeljem reforme platnog prometa 2002. godine poslovnim subjektima koji nisu imali otvorene račune niti u jednoj

banci, a imali su evidentirane neizvršene osnove za plaćanje temeljem dogovora Ministarstva financija, HNB i Hrvatske poštanske banke d.d. otvoren je račun za redovno poslovanje u Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. na temelju postojeće dokumentacije.

Kako nije pokrenut eliminacijski stečajni postupak po službenoj dužnosti za Mupera d.o.o. nije imao evidentiran promet po računu do zatvaranja niti se uskladio sa Zakonom o platnom prometu u zemlji Hrvatska poštanska banka d.d. je 11.srpnja 2008. godine zatvorila račun, o čemu saznanja su imali i Ministarstvo financija i HNB.

Sukladno navedenom akceptni nalozi koji su predani od 1998. do 2004. godine nemaju pravnu snagu ovršne isprave kao što je po sadašnjim zakonskim propisima ima bjanko zadužnica pa se pogrešno revident poziva da bi sredstvo osiguranja plaćanja u vidu akceptnog naloga imalo snagu i pravnu valjanost bjanko zadužnice.

Sukladno važećoj sudskoj praksi koju je tužitelj dostavio u spis i to presudu Visokog trgovačkog suda HR broj PŽ 456/2007 od 01.veljače 2011. godine jasnim proizlazi da se predajom akceptnih naloga na naplatu sukladno odredbi članka 388. ZOO-a zastarijevanje ne prekida.

Navedenom odredbom propisano je da se zastarijevanje prekida podizanjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja. Podnošenjem na naplatu sredstva za osiguranje plaćanja Zavodu za platni promet ne prekida se prema stajalištu Visokog trgovačkog suda RH zastarijevanje u smislu citiranog propisa. Jednom prekinut tijekom zastarijevanja sve i kada bi na taj način zastara bila prekinuta ne znači da zastarijevanje više nikada ne teče, već je odredbom članka 392. stavak 1. ZOO-a propisano da nakon prekida zastarijevanja isto počinje teći iznova, a u smislu odredbe stavak 3. tog članka u slučaju kada je do prekida zastarijevanja došlo zbog razloga iz članka 3. 388. ZOO-a zastarijevanje počinje teći iznova od dana kada je spor okončan ili svršen na neki drugi način.

Posebno se ističe da u smislu odredbe članka 16. Uredbe o financijskom poslovanju (NN 40/92) i članka 48. Pravilnika o obliku, sadržaju i uporabi obrazaca platnog prometa (NN 59/94) akceptni nalozi su bili dokumenti plaćanja i osiguranja plaćanja koje je dužnik izdavao u korist vjerovnika iz nekog obvezno pravnog odnosa. Dakle, izdavanje akceptnog naloga nije među strankama osnovnog posla nastala za dužnika neka nova novčana obveza, po drugoj osnovi i s drugim rokom dospijeca, već je na taj način vjerovniku samo osigurana isplata novčane obveze iz osnovnog pravnog posla.

Sasvim je jasno da je bivši zakonski zastupnik Mupera d.o.o. osnovne pravne poslove zaključivao davno prije otvaranja stečajnog postupka i davno prije izdavanja akceptnih naloga.

Sukladno navedenom niti jedan razlog revidenta nema osnova na koji se poziva, pa ni dopis Mupera d.o.o. od 19.travnja 2006. godine koji ne predstavlja priznanje duga, a i da predstavlja to bi se moglo primijeniti samo na glavnicu, a ne i na redovnu i zateznu kamatu koje sukladno članku 372. stavak i članku 379. stavka 2. ZOO-a kao povremena potraživanja zastarijevanju u roku od 3 godine od dospelosti, svakog pojedinačnog potraživanja.

Predmet ovog izvanrednog pravnog lijeka na koji se daje odgovor je neosnovani pokušaj pobijanja utvrđene osnovanosti osporavanja iz osnova kamata, stoga se tužitelj nije niti žalio na dio prvostupanjske presude koji se odnosi na glavnica.

Svi navodi revidenta su neosnovani te se predlaže da Vrhovni sud RH reviziju tuženika odbije kao neosnovanu.

Tužitelj po punomoćnici

U Zagrebu, 02.08.2019.

JADRANKA MEŠTROVIĆ KOLOGRANIĆ

74392332842

Elektronički potpisano: 2.8.2019. 10:42:00

izdavatelj certifikata: AKD d.o.o

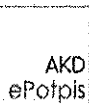
Provjera: <https://esign.akd.hr/provjera>

Broj zapisa: Sd43f7589500c2055c638dcf

Poruka:

Ovaj dokument je potpisan putem ID.HR Webpotpis

<https://webpotpis.id.hr>

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

OVRHOVODITELJ:

MUPERA d.o.o. u stečaju, Solin, Matoševa bb, OIB: 16903436447, zastupano po stečajnoj upraviteljici Ljiljani Poljanić iz Splita, dipl.oec., oboje po punomoćniku Jadranci Meštrović Kologranić odvjetnici iz Zagreba, Zagorska 22

OVRŠENIK:

Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (OIB: 94819327944), Zagreb, Jurišićeva 1

OČITOVANJE OVRHOVODITELJA
NA PRIJEDLOG ZA ODGODU OVRHE OVRŠENIKA

U postupku pod brojem
Ovr 2634/2019

dvostruko

I

Dana 23.07.2019. godine ovršenik je podnio Prijedlog za odgodu ovrhe protiv izravne naplate IZ NA P- 943/12 koji prijedlog sa priložima i pozivom na očitovanje je punomoćnica ovrhovoditelja zaprimila 23.08.2019. godine te se u ostavljenom roku od 8 dana ovrhovoditelj očituje kako slijedi:

Uz prijedlog za odgodu ovrhe ovršenik je dostavio presliku presude Trgovačkog suda u Splitu broj P 943/12 od 23.11.2016. godine, presliku presude Visokog trgovačkog suda RH pod brojem Pž 8500/16 od 15.05.2019. godine, preslik zahtjeva ovrhovoditelja za izravnu naplatu od 15.07.2019. godine, obavijest FINE ovršeniku od 18.07.2019. godine, preslik revizije podnesene od strane ovršenika kao tuženika dana 28.06.2019. godine protiv presude VTS-a Pž 8500/16 te preslik prijedloga završne diobe sa privitcima koji je dana 11.12.2018. godine predala stečajna upraviteljica Trgovačkom sudu u Splitu u stečajnom postupku otvorenim nad stečajnim dužnikom Mupera d.o.o. u stečaju St 643/11.

II

Ovrhovoditelj ističe da je prijedlog za odgodu ovršenika u cijelosti neosnovan te se predlaže isti kao neosnovan odbiti iz sljedećih razloga:

Ovršenik neosnovano ističe da je u obrazloženju predmetnih presuda ostalo sporno pitanje primjene članka 388. Zakona o obveznim odnosima na podnošenje akceptnih naloga na naplatu i time prekid zastare vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja, te pitanja priznanja duga u smislu članka 387. Zakona o obveznim odnosima.

Neosnovano je i pogrešno mišljenje ovršenika da je izvjestan uspjeh u revizijskom postupku, a neosnovanost istog proizlazi kako je to ovrhovoditelj obrazložio u odgovoru tužitelja na reviziju tuženika u postupku P 943/12 koji odgovor na reviziju ovršenik nije dostavio, a ovrhovoditelj kao tužitelj je isti dostavio nadležnom sudu 02.08.2019. godine.

Dokaz: preslik odgovora tužitelja na reviziju tuženika uz obavijest o primitku elektroničkog podneska P 943/12

III

Kako se ovršenik poziva da bi ovršni sud bio ovlašten ispitati i do stupnja vjerojatnosti ocijeniti osnovanost izjavljene revizije, što kao preduvjet za odgodu ovrhe ne regulira Ovršni zakon, u tom smislu se ovrhovoditelj ukratko očituje bez potrebe za ponavljanjem sadržaja redovnih i izvanrednih pravnih lijekova, kao i odgovora na isti da je potpuno jasno da akceptni nalog ne može predstavljati pravomoćnu sudsku ili odluku drugog nadležnog organa ili nagodbu pred sudom ili drugim nadležnim organom na koji bi se primjenjivao desetogodišnji zastarni rok budući akceptni nalog nije ovršna isprava već samo sredstvo osiguranja plaćanja čijim podnošenjem na naplatu prema mišljenju tužitelja, čak i ako je došlo do prekida zastare novi zastarni rokovi počinju teći od dana njegovog podnošenja.

Sve i da se prihvati stav da se podnošenjem akceptnih naloga zastarni rok za tražbinu koja iznosi 10 godina prekida, a za takav stav uopće nema osnove, to bi se moglo primijeniti samo na glavnica, a ne i na redovnu i zateznu kamatu koje sukladno članku 372. stavak 1. i članku 379. stavak 2. ZOO-a kao povremena potraživanja zastarijevaju u roku od tri godine od dospelosti svakog pojedinačnog potraživanja (akceptni nalozi podnošeni su od 1998. do 2004. godine, stečaj nad MUPERA d.o.o. otvoren je 10.07.2012. godine, dakle zastara je neupitna).

Navodi ovršenika da je ovrhovoditelj društvo u stečaju te bi stoga u slučaju uspjeha u revizijskom postupku mogućnost povrata ovršenog iznosa bila krajnje neizgledna nisu točni. Navodi nisu točni iz evidentnog razloga što se na računu ovrhovoditelja nalaze novčana sredstva u većem iznosu od zaplijenjenih, ovrhovoditelj nikada nije bio blokiran te se u tom smislu dostavlja kao dokaz o solventnosti ovrhovoditelja.

Dokaz: BON 2 za MUPERA d.o.o. u stečaju

Ovršenik se u svom prijedlogu poziva i na presliku prijedloga završne diobe, sazivanje završnog ročišta vjerovnika, zaključenje stečajnog postupka nad Mupera d.o.o. u stečaju Solin koji prijedlog je Trgovačkom sudu u Splitu dana 11.2.2018. godine dostavila stečajna upraviteljica, te obrazlaže sadržaj prijedloga.

Naprijed citirani dostavljeni prijedlog koji je i objavljen na e oglasna ploča dana 12.12.2018. godine dostavljen je Trgovačkom sudu u Splitu navedenog dana budući je stečajna upraviteljica dužna sukladno odredbama Stečajnog zakona nakon unovčenja imovine sudu dostaviti prijedlog za završnu diobu bez odlaganja.

Međutim navedeni prijedlog dostavljen je prije pravomoćnog okončanja parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Splitu P 943/12 koji je pravomoćno okončan presudom VTS-a broj P 8500/16 tek 15.05.2019. godine, te imajući saznanja o istom stečajni sudac nije sukladno članku 192. stavka 2. Stečajnog zakona izdao suglasnost za pristupanju završnoj diobi.

Dokaz: zadnja radnja u stečajnom postupku ovrhovoditelja poduzeta je dostavom izvješća stečajne upraviteljice 12.12.2018. godine – preslik iz stečajnih objava od 01.12.2018. godine do 28.08.2019. godine.

Ovršenik je stoga zaštićen čak i da se zakazalo ročište o završnoj diobi, a što nije člankom 193. stavak 1. točka 2. Stečajnog zakona koji propisuje da se na završnom ročištu vjerovnika podnose prigovori na završni popis pa budući se na računu ovrhovoditelja nalaze sredstva veća od zaplijenjenih ovršeniku je ostavljena i ta mogućnost zaštite u stečajnom postupku iako je potpuno jasno da nema pravnog osnova da ovršenik kao tuženik uspije u postupku izjavljenog izvanrednog pravnog lijeka.

Potpuno je nebitno i pravno irelevantno što se ovršenik poziva da odgodom ovrhe ovrhovoditelju neće nastupiti nikakva šteta već bi na njegovo potraživanje i dalje tekle zakonske zatezne kamate koje teku na zaplijenjeni iznos te da ne postoji opasnost ovrhovoditelja da bi ostao bez navedenih sredstava budući su ista zaplijenjena.

Naprijed navedeno je irelevantno iz razloga što Ovršni zakon ne predviđa potencijalnu nastalu štetu za ovrhovoditelja već samo i isključivo za ovršenika te je protivno pravnoj logici i ekonomskim postulatima prolongirati provođenje ovrhe te prouzročiti daljnje, ne male zakonske zatezne kamate koje teku na zaplijenjeni iznos, sve na štetu ovršenika, no kako se ovršenik kao tuženik cijelim tijekom postupka pozicionirao neodgovorno inzistirajući na nastavku parnice odbijajući mirno rješenje spora i slično ni ovaj prijedlog nije neuobičajen, ali je pravno neutemeljen.

Napominje se i da je upravo postupanjem ovršenika-tuženika u parničnom postupku P 943/12 Trgovačkog suda u Splitu na štetu svih stečajnih vjerovnika prolongirano zaključenje stečajnog postupka nad ovrhovoditeljem upravo zbog trajanja parničnog postupka u kojem je ovrhovoditelj-tužitelj u parničnom postupku pravomoćno uspio u osporavanju u omjeru od 73,94%, a ovršenik-tuženik iz parničnog postupka nije pristajao na dogovor tijekom 7 godina trajanja parnice, te i dalje pokušava prolongirati osnovanu naplatu parničnog troška bez na zakonu utemeljenih osnova.

U skladu sa odredbom članka 65., stavak 1. Ovršnog zakona sud može na prijedlog ovršenika odgoditi ovrhu ako su kumulativno ispunjene dvije pretpostavke, a to je, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe pretrpio nenadoknadivu štetu ili teško nadoknadivu štetu ili je odgoda potrebna da bi se spriječilo nasilje, te ako postoji neki od zakonskih razloga za odgodu iz članka 65. stavak 1. točka 1 do 10. Ovršnog zakona.

Sukladno naprijed navedenom iz sadržaja ovog očitovanja jasnim proizlazi da ovršenik nije ničim učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, odnosno da je ista potrebna kako bi se spriječilo nasilje, niti su ispunjene pretpostavke iz članka 65. stavak 1.točka 1. do 10. Ovršnog zakona iz čega proizlazi da nisu kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu ovrhe, niti su sukladno navedenom ispunjeni uvjeti za odgodu ovrhe temeljem članka 70. Ovršnog zakona.

Sukladno naprijed navedenom predlaže se da Naslovni sud donese

rješenje

kojim se odbija prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe protiv izravne naplate iz NA P-943/12 zaprimljen pred Naslovnim sudom 23.07.2019. godine u postupku Ovr 2643/19.

Obvezuje se ovršenik snositi troškove ovog ovršnog postupka u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Privitak:

- punomoć za zastupanje
- BON 2 Mupera d.o.o. u stečaju
- preslika odgovora na reviziju u postupku P 943/12
- preslika stečajne objave u postupku St 643/12

Popis troška:

Sastav očitovanja sukladno Tbr.11. Točka 8. 2.500,00 kn + PDV
sudska pristojba po odluci suda

U Splitu, 29.08.2019.

Ovrhovoditelj po punomoćniku